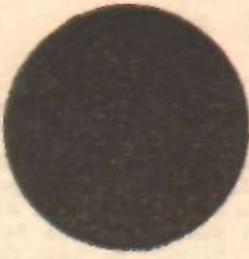

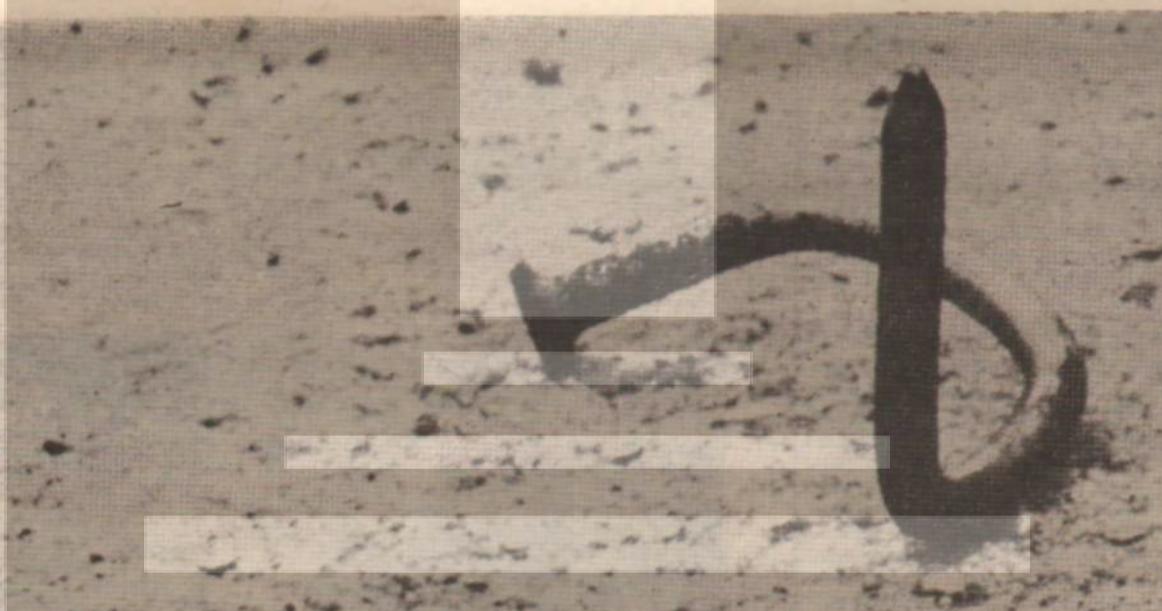
ANT

Haftalık Dergi • 16 Eylül 1969 • Sayı 142 • 125 Kuruş

Küçükömer'in
Yazısı:
Hükümet
ve Devlet
Birliğine
Doğru

TÜRKİYE'DEKİ SOSYALİST HAREKET ÇIKMAZDA MI ?

TÜSİAD

ARAP HALKLARINA İHANET EDENLER

HAFTANIN NOTLARI

7

ağustos

Vietnam'ın yeni lideri

Onceki hafta ölen Kuzey Vietnam lideri Ho Chi Minh, dünyamda her yerinde düzenlenen törenlerle anılmıştır. Kuzey Vietnam'da ise Ho Chi Minh'in naası, 1945 yılında Fransız emperyalizmine karşı bağımsızlık ilan ettiği Bau Dinh alanındaki holde cam bir tabut

İçinde təşhir edilmiş ve onbinlerce Kuzey Vietnamlı, büyük liderleri Ho Chi Minh'in naasından gecerek saygı dursundan bulunmuşlardır.

Ho'nun ömürden önce kullandığı lastik çarıklar da bir vitrine konulmuştur. Bau Dinh

holune de «Sevgili Cumhurbaşkanı Ho Chi Minh için bitmez sevgiler ve tükennem hüzünler» yazılı afişler asılmıştır. Ho'nun cenaze töreni sırasında açıklanan vasiyetinde, «Amerikan tecavüzinin karşı yürütülmekle olan mücadelede büyük güçlüklerle karşılaşacağı, ancak zaferden tamamen emin olduğu şebelelmekle ve sonuna kadar savaşa devam edilmesi istenilmektedir.

Kuzey Vietnam Cumhurbaşkanlığına da, Ho Chi Minh'ien sonra, yıllardan beri partide faal hizmetlerde bulunan olağan 81 yaşındaki Cumhurbaşkanı muavini Ton Duc Thang getirilmiştir.

Vakıfda resimde

Vietnam'ın yeni lideri görülmektedir.

Ho Chi Minh anıldı

■ Vietnam devriminin lideri Ho Chi Minh'in ölümü üzerine geçtiğimiz hafta içinde Fikir Kullipleri Federasyonu ile SBF Fikir Kulübü ve SBF Öğrenci Derneği tarafından bir anma töreni düzenlemiştir. Mustafa Kemal ve Ho Chi Minh'in büyük boy portrelerinin asılı olduğu Siyaset Bilgiler Fakültesi salonunda yapılan toplantı kalabalık bir öğrenci kütlesi izlemiştir. Toplantıda Doç. Türkkaia Ataoğlu, yazar İlhan Selçuk, Doğu Perinçek konuşmuşlardır. Üniversiteden çıkartılmak istenen gençlik lideri Deniz Gezmis de yaptığı konuşmadada, «Türkiye devrimcileri, Ho'nun bağımsızlık ilkesi işliğinde savaslarını sürdürereklerdir» demiştir. Törenin son konuşmasını yapan köylü lideri, Çeyinek Köyü Muhtarı Köse Polat ise, «Türkiye aydının savasının Ho Chi Minh'in bağımsızlık kavgasını Türkiye halklarına anlatmak olduğunu söylemiştir.

İşçilerin boykotu

■ Yarımca Seramik Fabrikası'nda çalışan 1200 işçi, işverenle aralarında çıkan anlaşmazlık üzerine işbaşı yapmışlardır, fabrikada full durum yaratmışlardır. İşçilerin bu protestolarının asıl nedeni, AP milletvekilli adayı Hasan Turkay'ın başında bulunduğu sarı Çimse İş Sendikası'nın tutumudur. Hükümet asgari 225 kurusluq saat ücreti tesbit ettiği halde, işveren bu ücreti ödemeye yanaşmamış, Çimse İş de bu tutuma boyun eğmiştir. Buna karşılık işçilerin yoğunluğunun kaydı bulunduğu DISK'e bağlı Serkip İş Sendikası askarı işerinin ödememesi için mücadele etmiş, bunun üzerine işveren devrimci sendikanın başkanını işten çıkarmıştır.

Bahadınlı'ya dava

■ TİP Yozgat Milletvekili Yusuf Ziya Bahadınlı'nın Emek Dergisi'nde yayınlanan «Devrimci Öğretmenler, Birlesinizi başlıktı yazısından dolayı Ankara Savcılığı soruşturma açmıştır. Savcılık, Bahadınlı'nın dokunulmazlığının kaldırılması ile ilgili evrakın meclise gönderilmesi için Adalet Bakanlığı'ndan izin istemiştir. Ancak Bahadınlı bu devre milletvekillliğine adaylığını koymadığı için milletvekilliği önumzdeki ay sona ererek ve hakkında dava açılacaktır.

Fasist Cunta'ya karşı

■ Yunanistan'daki çeşitli direniş grupları, fasist cuntaya karşı «Demokratik Yunan Hareketi» adlı tek bir örgütte birleşiklerini, Yunanistan'daki yabancı basın temsilcilerine posta ile ulaşıruları bildirilerinde açıklamışlardır. «Demokratik Birlik», «Yunan Direniş», «Filiki Eitairas» ve «Demokratik Direniş» örgütlerinin birleşmesiyle meydana gelen yeni örgütün adıları şöyle açıklanmıştır: «Cuntasın devrimi, geleceğ bir milli birlik hükümeti kurulması, siyaset tutukuların serbest bırakılması, bütün mabeylara geri dönümleri ve 1967ROKE'yi darbesini yapanları yargılaması».

8

eylül

Danıştay bozdu

■ Ulus Belediyesi Fen İşleri'nde görevli iken esiyası gazete ve dergilere yazı yazdığını gerekçesiyle görevine son verilen Galip Arslan, Danıştay'ın verdiği «yürütlmenin durdurulması» kararıyla görevine iade edilmiştir. Arslan'ın görevine son verilmesinin asıl nedeni ise, orman köylülerinin örgütlenmesi için çalışması, aracı - bürokrat sömürüğine karşı savaşmasıydı. Ulus ilçesinde bürokratların hısmına uğrayıp kırılanların Galip Arslan ne iki, ne sonuncusudur. Arslan'dan önce, Orman köylülerinin kooperatiflesmesinde büyük emeği geçmiş olan devrimci kaymakam Fikret Toksöz Hakkâri'nin Yüksekovala ilçesine, İlköğretim müdürlü Nidai Kuru ve İlköğretim müfettişi Metin Birekçi Nevşehir'in bir köyline öğretmen olarak sürülürlerdi. Şimdi de devrimci iki köy öğretmeni, Cengiz Aydemir ve Bahattin Ünal, «TİP propagandası yaptıkları» iddiasıyla yargılanmaktadır.

El koydular

■ Kırklareli Erkek Sanat Enstitüsü'nün yeni kurulan 4,5 milyon lira değerindeki binasına, çeşitli oyuncular İmam Hatip Okulu yapılmak üzere full durum elkonulmuştur. Elkoyma hareketinde en etkin rolü İlim Yama Cemiyeti oynamıştır. Cemiyet mensupları, vali tarafından imam hatip okuluna bir ilkokul binasının tahsisini kabul etmemişler, sistemiziksiz avazeliye bakana başvurmuşlardır. Milli Eğitim Bakanı da, sırf politik hesaplarla, Erkek Sanat Enstitüsü binasını İmam Hatip Okulu'na tahsis etmiştir. Böylece, binada ayrıca bir Teknisyen ve Pratik Sanat Okulu açılması imkani da ortadan kaldırılmıştır.

9

eylül

INTİ ÖLDÜ

■ Bolivya'daki gerilla hareketinde Ernesto Che Guevara'nın en yakın yardımcısı ve arkadaşı İnti Guido Peredo, bir polise atmak istediği bombanın elinde patlaması sonucu ölmüştür. İçişleri Bakanlığı'nın açıkladığına göre, Bolivya'daki rejime karşı savaşan gerillalardan Peredo ve arkalarında Küba'nın Latin Haber Ajansı'nın muhabiri Fernando Martinez'in de bulunduğu üç arkadaşının kaldıkları eve polisin bir baskın yapması üzerine başlayan duello sırasında iki kişi de yaralanmıştır. Aynı zamanda Che'nin Bolivya konularında baş danışmanı olan ve 1967'deki harekatta kardeşi de öldürülen İnti'nin yeni bir gerilla hareketine hazırlamak olduğu belirtildiştir.

Gerilla davası

■ Arkadaşımız Can Yücel hakkında Mao Ce Tung ve Che Guevara'dan çevirdiği «Gerilla Harbi» adlı eserde «komünizm propagandası» yaptığı iddiasıyla 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan davaya devam edilmiştir. Yeni seçilen bilir kişi heyeti, ki heyette Şah Erman ve bir sivil savunma uzmanı bulunmaktadır, kitaptaki Mao ve Guevara'ya ait bölümlerde değil, önsözde yeralan Amerikalı bir generalin yazısında komünizm propagandası bulunduğu rapor vermiştir. Amerikalı general, bu yazısında gerilla savasının genel bir fenomen olduğunu, bu savaşların ülke ekonomik ve sosyal durumuna göre değerlendirilmesi gerektiğini belirtmektedir.

10

eylül

Özgüden beraat etti

■ Dergimiz yönetmeni Değan Özgüden'in iki yıl önce, Cumhurbaşkanı Sunay'ın «anayasasının sosyalizme kapalı olduğunu» yolundaki demecini eleştirmek üzere yazdığını yazdan dolayı açılan dava beraat sonuclanmıştır. İstanbul Toplu Basın Mahkemesi'nde açılan davada savcı, Özgüden'in ve yazlığını yayınlayan eski sorumlusu müdürümüz Yaşa Uçar'ın Türk Ceza Kanunu'nun 158. maddesine göre cezalandırılmasını istemiştir. Avukatımız Müşir Kaya Canpolat'ın yaptığı savunma sonunda mahkeme, Özgüden ve Uçar'ın beraatlerine oybirliğiyle karar vermiştir.

Kayseri olayları

■ Kayseri'de 8 Temmuz günü TOS Genel Kurulu toplantısının basıldığıyla başlayan olayların duruşmasına Kayseri 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde başlanmıştır. Olayın 13 samsandan dördünün tutuklu olarak hazır bulunduğu durusmadada, sanık avukatları, «Gerçek failler ortada yoktur. Onlar hakkında hiçbir işlem yapılmamıştır» demişler, savcı da sanıkların Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefetten tahliyesini istemiştir. Mahkeme tahliye kararını vermişse de, sanıklar hakkında tahrip ve yağmadan ayrıca futuklama kararı bulunduğu serbest bırakılmışlardır. TOS'un verdiği muhturadan sonra geçici İciler Bakani Ragıp Üner'in verdiği olaylara ligli özel soruşturma da tamamlanmıştır. Müftülere ifade veren 56-yi aşkın Kayserili, olaylardan Kayseri Valisi ile Emniyet Müdürü'nün sorumluluğunu olduğunu belirtmişlerdir. Öte yandan TOS Kayseri lokalinin onarımı da tamamlandı ve törene hizmete açılmıştır.

Tarsus mitingi

■ Pamuk fiyatlarının yetersizliğini ve tarım ilaçlarının karaborsaya düşüşünü protesto etmek amacıyla bir hafta önce traktörlü yürüyüş yapan Tarsus'un yedi köy halkı, bu defa düzenledikleri bir mitingen sonra Ankara - Adana - Mersin karayollarını iki saat süre ile trafiğe kapatmışlardır. Kargı Köyü Muhtarı Hüseyin Tell'in öncülüğünde düzenlenen protesto mitinginde köylüler, «Gayrimilli iktidar, Türkiye'nin asıl sahibi ve efendisi olan biz köylüler, üç - beş aracı ve tefecinin menfaatleri için kurban ettis demsiyelerdir. Köylülerin 600 traktörle kapattıkları karayolları, askeri birliklerin müdahaleyle iki saatte açılmıştır.

CIA ve Faysal

■ Arap haklarına ihanetini bir hafta orta sayfada açıkladığımız Amerikan usağı Suudi Arabistan Kralı Faysal'ın sürdürmeyeceğini iddia ettiğini de belirtmektedir. CIA'nın ihbarından sonra ölenen darbe teşebbüsünden ilk önce CIA'nın haber aldığı, Beyrut'ta yayımlanan ve Arap milliyetçilerinin marksist-leninist kanadının organı olan El Hürriye dergisi tarafından açıklanmıştır. CIA'nın ihbarından sonra ölenen darbe teşebbüsünden ilgili olarak coğalagunu genç havacıların tekil ettiği 2 bin kişinin tutuklandığı, Faysal'ın 30 «elbaşımı idamını emrettiği» de belirtmektedir.

Gençlik Köprüsü

■ Başta İ.T.U. İnşaat Fakültesi Öğrenci Birliği olmak üzere yüksek teknik öğrenim örgütlerinin kurduğu TOYCO (Teknik Öğretim Yurtiçi Çalışma Örgütü) tarafından, Zap Suyu'nda inşa edilen köprü tamamlanmış ve hizmete açılmıştır. Şimdiye kadar birçok köylünün kahine giren Zap Suyu'na kurulan köprü'nün açılışında TOYCO yöneticisi Yaşar Yılmaz, «Devrimci Gençlik Köprüsü'nden yurdun dört bucakında zorluklara rağmen çahsan devrimci kadrolara armagan ediyoruz» demistiştir.

Tİ-SEN'in forumu

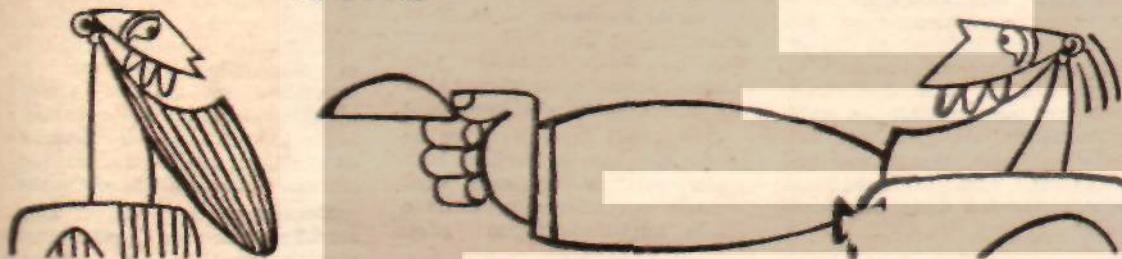
■ Türkiye Tiyatrocular Sendikası (Tİ-SEN) bir forum düzenleyerek Tunceli olaylarını belgelerle açıklamış, «Türkiye'deki bütün örgütlerin tam bir güçbirliği içinde olayı israrla izlemek üzere ortaklaşa bir eyleme geçmesi» kararlaştırılmıştır.

Liderler görüştü

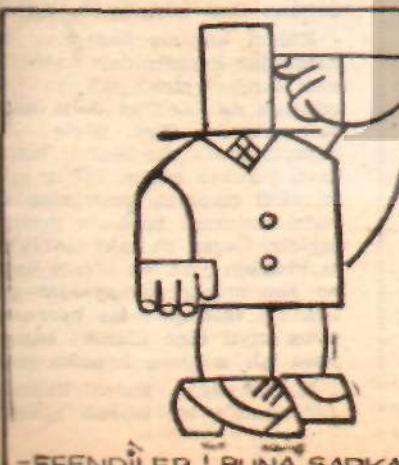
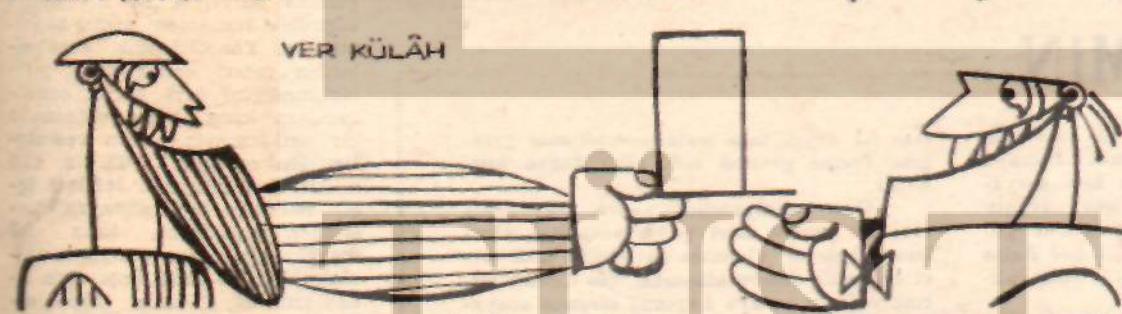
■ Sovyetler Birliği Başkanı Koçin ile Çin Halk Cumhuriyeti Başkanı Su En Lay, dört yıldan beri ilk defa Pekin'de buluşmuşlardır. Ideolojik iktidarı giderek karşılıkla topak isteklerini de kapsaması üzerine iki ülke arasındaki anlaşmazlık diplomatik ilişkilerin kesilmesine kadar varmıştır. Görüşmeden sonra her iki tarafın da samimi fikir teatisinde bulunduğu ve faydalı görüşmeler yaptığı açıklanmıştır.

• GÖZ GÖRE • YALÇIN ÇETİN •

AL TAKKE

VER KÜLÄH

②

-EFENDİLER ! BUNA ŞAPKA DERLER...

IUTB Kongresi

■ İstanbul Üniversitesi Talibe Birliği'nin üç yıldan beri yapılmayan kongresi nihayet açılmıştır. Üç yıldır Ufuk Şehri'nin yönetiminde bulunan IUTB'nin kongresine sosyalistler tek grup halinde katılmaktadırlar. Komandolar ve ümmetçiler de tek grup halinde kongrede yer almaktadırlar. Kongre, İstanbul'daki en geniş kapsamlı öğrenci örgütünün daha etkin ve devrimci bir hale getirilmesi bakımından büyük önem taşımaktadır.

Pahalılık Mitingi

■ Ankara'da İşçi Birliği tarafından Kurtuluş Meydanı'nda bir «Pahalılık Mitingi» düzenlemiştir. Kurtuluş Meydanı'nda yapılacak mitingin afgilerini sokaklara asan gençlerden bir kısmı polis tarafından nezaret altına alınmıştır. İşçi Birliği Başkanı Metin Gör, bu özgürlük düşmanlığı siddetle protesto ederek, «Türkiye'de demokrasinin var olduğunu iddia edenlere soruyoruz. Bu mudur insan özgürlüğü?» demistiştir.

Grizu İnfilâkı

■ Türkiye'de çalışma güvenliği sağlanamamasının yedi bir tezahürü Zonguldak'ta görülmüş. Karadeniz ocağındaki grizu infilâkı sonunda altı işçi ölmüş, 13 işçi de yaralanmıştır. Ayrıca beş işçinin de hayatımdan umut kesilmiştir.

DOĞAN ÖZGÜDEN

HAFTANIN YORUMU

Devrimci ittifaka doğru...**T**

ÜRKİYE sosyalist hareketi bir ekmezdır. Özellikle son haftalarındaki iç çekişmelerden sonra bütün kamuoyunu mesgul eden başlıca sorulardan biri bu olmuştur. Bu hafta iç sayfalarımızda, sosyalist hareketin son gelişmeleri ve soldaki çeşitli kanalların durumları incelenerek bu soruya saglıklı bir cevap bulmaya çalışılmıştır. Bu araştırmada da ortaya çıkmaktadır ki, TIP içinde bir süreden beri devam edecek olan tartışmalar, Türkiye'deki sosyalist hareketin devrimci olmayan unsurlardan kendi kendine temizlenmesini ve sağlam bir çizgi oluşturmasının sağlanmasıdır. Son olaylar içerisinde ekmeza saplanan Türkiye sosyalist hareketi değil, bu hareketin başına musallat olan oportunist unsurlardır. Türkiye sosyalist hareketi ise bir dönem geçmedi. İşçi sınıfı ideolojisine sırt çeviren, ağalarla ittifak kuran, oy hesaplarından başka bir sey düşünmeyen, devrimci geneliğince sayan yönetici kılık, sosyalist hareketin devrimci unsurlarının ittifakı karşısında güesüz ve şaresiz kalacaktır. Bir defa bu engel atıldıktan sonra, işçi sınıfının tarihi ve bilime dayanan önemiyle etrafında birleşen sosyalistler için hareketi daha güçlü biçimde ileriye getirmek, büyük işçi ve köylü kitlelerine mal etmek, hic de zor olmamaktadır. Bugün bilyik kentlerde, Anadolu'nun dört bir yanında, yönetici kılığı tutucu davranışları yüzünden kenara itilmiş binlerce militan bu atadır beklemektedir.

K

ALDI ki, iç çekişmeler sadece sosyalist hareket içi söz konusu değildir. Aslında Türkiye bütünüyle bir oluşum içerisindeştir. Sosyalist hareketteki iç çekişmelerden daha şiddetli, bugün egemen sınıflarda görülmektedir. Son zamanlarda gazete sitünlarına akseden Erbakan - Demirel çekişmesi, Demirel - Bayar çekişmesi, Ümmetçiler - Masonlar çekişmesi, arf kişisel hesaplar yada büyimsel tutumlara bağlanmamalıdır. Bütün bu çekişmelerin derininde, egemen sınıfların kendi iç çekişmeleri mevcuttur. Emperyalizmle çıkar birliği halindeki komprador burjuvazisi ile, henüz dış ilişkileri kuramamış ve sömürüden daha büyük pay almak imkanını bulamamış Anadolu burjuvazisi arasındaki savaş gittikçe şiddetlenmektedir. Bu şiddetli çekişme, odalar birliginde Erbakan - Batur mücadelesi, politik alanda ise Mason Biraderler - Müslüman Kardeşler mücadeleşi şeklinde yansımaktadır. Ve igin ığış yan, arkasını bıyük sermayeye dayamış komprador burjuvazisinin karşı, sömürüden az pay almanın irhiciliği içindeki Anadolu burjuvazisinin, diși duyguları istismar ederek ezilen Anadolu halklarını yanına almasıdır. Hatta bu istismar, kitlelerin bıyük kapitalistlere karşı tahrif edilmesine kadar varmaktadır. Önümüzdeki parlamento, kapitalizmin bu kendi iç çekişmelerinin kahn çizgilerle yansındığı, komprador burjuvazi - bürokrat cephesi ile ümmetçi Anadolu burjuvazisinin çarpıştığı bir savaş alanı olacak ve iki taraf birbirini kıyasıya hırpalyacaktır.

K

KAPITALİZMIN kendi iç çekişmelerin büyülmesi şiddetlendiği bir dönemde sosyalist güçlerin kuracağı devrimci bir ittifak, kendiliğinden büyük gelişmekte olan bir fırsatı sunmaktadır. Kaldı ki, dünya konjonktürü de devrimci güçlerden yanadır. Türkiye'nin hayatı bağları bağlı olduğu Ortadoğu bölgesinde Amerikan emperyalizminin her geçen gün daha ağır darbeleri yesesi, halk kurtuluş hareketlerinin gün geçtikçe daha etkin güçler haline gelmesi, Türk, Arap, İran, Kürt halklarının Ortadoğu'da emperyalizme ve kapitalizme karşı bıyük bir anti-emperyalist cephe kurmalarına imkan hazırlamaktadır. Tarihi carşı, ulusal kurtuluş hareketlerinden ve sosyalizmden yana daha hızlı dönemeğe başlamıştır. Büyüklük devrimci Ho Si Minh'in ölümü karşısında, birkaç şapık yazar haric, bizzat burjuva basınının dahi genelikle saygı bir dil kullanmak surûnda kalması anlaşılmaktır. Hile hafta sonunda, Çin ve Sovyet liderlerinin Pekin'de bir araya gelerek görüşmeleri, yıldan beri bir Çin - Sovyet anlaşmasına umut bağlayan ve bunu alabildiğine istismar eden Amerikan emperyalizmi için büyük bir darbe olmuştur. Bu ortam içerisinde Türkiye sosyalist hareketinin bir ekmeza saplanıp kalması için köklü bir sebep var mıdır? Olumlu halindeki bir hareketin çocukluk hastalıklarını tedavi etmek ve onu sağlıklı bir bünyeye sabit kılmak için sosyalistler yeterli bilgiye ve tecrübeye artık sahiptirler. İşçi sınıfı ideolojisini benimsenmiş sosyalistler seçimden sonra, teferuatta görüş ayrılıkları olsa bile, asgari müstereklere birleşerek beklenen devrimci ittifak kurmalıdır.

Türkiye Sosyalist Hareketi Çıkmazda mı?

ANT'in geçen sayısında ayrıntılıyla açıkladığımız TİP Genel Yönetim Kurulu'ndaki çatışma, kamuoyunda geniş yankı yaratmış ve solun çeşitli kanatları adına basına verilen demeçlerde hafta sonuna kadar sürdürülmüştür.

Tam seçime gidildiği ve bütün sosyalistlerin yekviflüt olması gerektiği bir sırada açılan bu polemik, şüphesiz, çoğu sosyalistin kafasında aynı soruya yaratmıştır:

«Türkiye'de sosyalist hareket çıkmazda mı?»

Gercekten de, ilk başta, solun çeşitli kanatlarının birbirine yönelikleri saldıruların bir bakma soruya «Hayır» cevabının verilmesini imkansız kılmaktadır.

Hemen günün belirtelim ki, bu kötüsünlük havasının yaratılmasında, egemen sınıfların hızmetindeki burjuva basınının ve ajanslarının, soldaki çatışmaların özline eğilmeden sadece menfi yönde istismara mısaıt bölgelerini alıp abartmanın ve kasıtlı bir biçimde yanstırması da büyük rol oynamaktadır. Sosyalist harekette söz sahibi eğitili kanatlar sözcülerinin, basma mensuplarıyla konuşurken sorunsuzca davranışları da, bu istismara ve abartmaya imkan hazırlamaktadır.

Nitekim, geçen haftaki söz dilleşleri sol'un zaafını gözeleyen burjuva basımcı alabildigine istismar edilmiş, hatta esosyaliste görününen bazı gazeteler dahi, açıkça yalan yazmakta ve halkoyunu yanıltmakta zerrece tereddüt etmemişlerdir.

Aybar'a tepki

Genel Yönetim Kurulu'ndaki çatışmadan sonra, sendikacılardan Aybar'a ilk karşı gösterisi, İstanbul'da toplanan Türkiye Maden İş Sendikası Kongresi'nde yapılmışlardır. Her ne kadar sendikanın yöneticileri, Aybar'ı misafir olarak kongreye gelirken söz sahipliğinin gerektirdiği şekilde agırmışlarsa da, kongre miresince genel başkanın diğer misafir sendikacılara tarafından yalnız bırakıldığı dikkatten kaçınmamıştır. Aybar'ın kongrede yaptığı uzun konuşma da, tam karşında oturan misafir genel sekreter Riza Kuas tarafından zaman zaman müdahalelere uğramıştır. Kuas, Aybar'ın bazı sözlerini yüksek sesle «Düşün söylemiyorsun» diye protesto etmiş, hatta bir ara ikisi arasında şu diyalog olmuştur:

AYBAR - İktidara gelirsek bütün fabrikaları devletleştireceğiz miyiz?

KUAS - Tabii devletleştireceğiz..

AYBAR - Hayır! Fe-Re-Ja gibi büyük hak titelerinin yarınma olmayan fabrikaları devletleştirmeyeceğiz..

Maden İş Kongresi'ndeki bu önemli çatışmadan sonra Riza Kuas'ın verdiği demeçler, gazete ve sanatçılardan başlıklarla yer almaya başlamıştır. Sendikacılardan ortak bir tutum septanzından Riza Kuas-

in kendi başına bu şekilde istismar edilmege mısaıt demeçler vermesi de büyük hata olmuştur. Burjuva basını Kuas'ın verdiği demeci yala yanlış aksettierek «TİP yine ikiye bödüldü» manşetiyle vermiştir. Bu arada Genel Başkan Aybar, Lastik İş Sendikası'na giderek Rıza Kuas ile bir görüşme yapmış ve ulaşma imkanı aramıştır. Fakat görüşme olumsuz sonuç vermiş ve ertesi gün Kuas Aksam'a tekrar bir demeç vererek ithamlarını sürdürmüştür: «Bu bilinmeyen kavgadır. Bir avuç menfaatçi aydın, partili çıkmazı sırlıklemektedir. Bu nün liderliğini toprak ağası Taşkın Ziya Ekinci yapmaktadır. Maalesef Genel Başkan Mehmet Ali Aybar da bunlara yaslanmıştır.»

SADUN AREN
— 12 Kasım'ı bekliyor —

Yanlış teşhisler

Kontenjan adaylarının tesbitinde Aybar'ın Ekinci kliginden ve toprak ağalarından ya a çıkmazı kargasında sendikacılardan tepki göstermesi ne kadar hâli ise, bu çatışmayı Kuas'ın gazetelerde verdiği demeçlerde bir «İşçi - Aydın çatışması» şeklinde yansıtması, bazı sendikacılardan da meseleyi «İşçi - Doğu çatışması» olarak koyması o kadar hatalı olmuştur. Hele Kuas'ın aynı gün Günaydın Gazetesi'ne verdiği demecin de baştan aşağı tahrif edilerek parti içinde bir İşçi - köylü çatışması şeklinde verilmesi, bu mücadelenin sosyalist hareket için yıkıcı mecralara sürüklendirmesi tehlikesini yaratmıştır.

Zira bugine kadar dünyada bütün tecrübeler, sosyalist hareketin zaferi ulaşabilmesi için işçi, köylü ve toplumu aydınlar ittifakının zorunluluğunu ortaya koymustur. Nitekim, Türkiye İşçi Partisi'nin tüzüğünün amaç maddesinde de partinin karakteri söyle tesbit edilmiştir: «TİP, Türkiye İşçi sınıfının ve onun tarihi ve bilime dayanan demokratik öncülüğü

etrafında toplanmış, onun'a kadar birliginin bilinc ve mutluğuna varmış bütün emekçi sınıfı ve tabakaların (ırgatların, topraksız ve az topraklı köylülerin, zanaatkârların, küçük esnafın, aylıkh ve ücretçilerin, nafın, aylıkh ve ücretçilerin) dar gelirli meslek sahipleri ile (erkek gençliğin ve aydınların) kanun yolundan iktidara yürüyen demokratik, bağımsız, sosyalist örgütüdür.»

Bu bakundan, işçi sınıfı adına konulan kişilerin, o sınıf ile köylüler ve aydınları karşı karsıya getirecek bir tutuma sürüklendirmeleri, en başta kendi kurdukları partinin tüzüğine aykırı düşmektedir.

İşçi - Doğu çatışması iddiasına gelince, kontenjanlardan bazlarını ele geçiren toprak ağalarının «dogulu» olması, bütün doğu halkını işçi sınıfının karşısında görmek için sebep degildir. Umutulmamalı ki, doğu halkın yüzde 98'i emekçidir ve işçi sınıfının en tabii nitelikidir. Ve onlar, ağa saltanatına karşı, bizzat zulmüne çektikleri için, İstanbul'daki sendikacılardan daha da hinchidirler.

SADUN AREN
— Yeni partiyi yalanlıyor —

sendikacılardan da, hafta sonuna doğru gazetecilere demeç vermekten vazgeçmeler ve bir toplantı yaparak ortak bir tutum tesbit etmeye kararlaştırmışlardır. Diğer illerden gelen sendikacılardan da katılımıyla bu toplantı pazar günü yapılmış olacaktır.

Samimiyyetsizlik

Bu gerçeki göz önünde tutarak, sendikacılardan temsilcisi oldukları işçi sınıfının «bilimsel ve tarihi öncülük» sorumluluğunu bir an için bile unutmadan, bu hatalı beyanları, yada kasten yanlış yantzıtan haberleri düzeltmeleri gerekmektedir.

Gelişgitizel demeçlerin ve hele bu demeçlerin burjuva basınında istismar edilerek verilmesinin sosyalistler arasında olumlu karşılanmadığını gösteren

Sendikacılardan ortak bir tutum tesbit etmek için toplanacakları haber alan Genel Başkan Aybar, cuma günü telefonla Maden İş Sendikası'ni arayarak Kemal Türkler'den görüşme talep etmiş. Türkler'in de görüşmeyi kabul etmesi üzerine aynı gün uçakla İstanbul'a gelen Yeşilköy'de Türkler'le buluşmuştur. Uzlaşma talebine Kuas'tan olumlu bir cevap alınmadan Aybar'ın bu defa Maden İş Sendikası Genel Başkanı ile görüşmesi, hâli sendikacılara ulaşabilmek umudunu taşıdığını göstermektedir. Ne var ki, sendikacılardan Aybar - Ekinci kligi kargasındaki kesin tutum böylesi kişisel temaslar sonucunda değil, pazar günü ortak toplantıda tesbit edilmiş olacaktır.

Esasen Aybar - Ekinci kligi, sendikacılara söz dillusuna girmek suretiyle bir bakma köprüleri tamamen atmış sayılmıştır. Yönetici klix, emekçilerden yeter kadar aday gösterilmemişti. Ileri silren sendikacılara karg, hafta ortasında bir açıklama cevap vermiştir. Bu cevapta, TİP'in 450 milletvekilli adayının 341'inin işçili 109'unun işçi olmayan kendinden seçildiğini, keza 23 merkez kontenjan adayının 12'sinin, 67 ilde liste bağlı olan adayların da 36'sının «İşçi» olduğunu ieri sürmüştür. Aybar - Ekinci kliginin önemini ve kontenjan konusundaki affedilmez samimiyyetsizliğini, bu açıklama da bir kez daha doğrulamaktadır. Zira, böyle bir hesaplaşmada göz önünde tutulması gereken husus, TİP'in milletvekilli çıkışma sansı olan illerin başlarına kimlerin getirildiği dir. Geçen haftaki ANT'ta açıkladığı gibi, bu illerin başına hep emekçi olmayanlar getirilmiş, emekçiler ise kazanma sansı kayıf olan illerin başına yada alt seviyelere yer almıştır.

Hele Aybar - Ekinci kliginin Adiyaman'a bir toprak ağası

BİLGE MİN

Olen, sosyalizmin eşine az rastlamıştım, yigit, bilge kişilerindendi. Davaya baş kodugu günden öneledik hep sosyalizm için yaşadı, sosyalizm için savunmuştur. Ölmeli sosyalist plenis ve sosyalist geleceğin büyük kaybıdır. Adı her daim sosyalizmin babaları arasında anılacaktır.

Bu arada, özellikle emperyalizme yakın kamuoyunda, admın adeta sosyalist söylem nisbet veriliresine ve sosyalizme karşı gösterilirlesine, emperyalizme eka-rişip uluslararası alanında yatan işe e-yunu göden kaçırılmışım. «Ben önce milliyetçiyim, sonra sosyalistim» sözü, çağınızda emperyalizme - karşı milli kurtuluş savaşlarının bilimsel özünü dile getiren bir sözdür, ki ancak Ho çapında bir büyük ve bilge sosyalist söyleyebilirdi bu sözü. Emperyalist sultasına karşı milliyetçi tilti nügrundə savunmak, sosyalizm için savunmak çoktak. Ve de bugünkü milliyetçilik tilti nügrundə doğru strateji ve tekniklerle savunaz sosyalistler göç kara ya-

lancılar değil, tam tersi, sosyalizmin gereğini yerine getiren özü, sözü doğru kişilerdir.

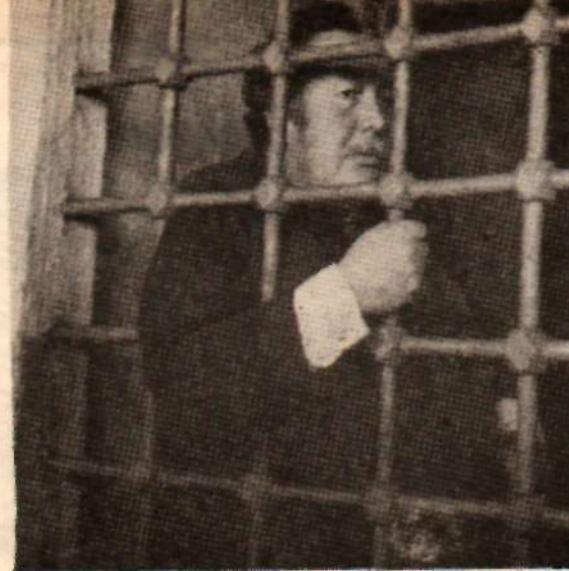
«Once milliyetçilik, sonra sosyalizm» sözünde Ho'yu ileri gelen sosyalist ülkeler - hele de Vietnam savasında milliyetçi cephenin zaferi ulaşması için nicedir varlığını yoğunla ortaya koymuş direnen sosyalist ülkeler - karşı çıkmaya hazırlanmış gibi göstererek bir ima strayıp, onda uzak şarkın bir Dubcek'ini görenler ve bunu dünya kamuoyuna telkinle çalışanlar, avuçlarımla yaşamalar!

Sosyalist olunmadan da milliyetçi olunabilir gerci ya, günümüzün gerçek ve bilibili milliyetçi savaşuları Ho'nun sürdürüp bagarayı gösterdiği türden bir savaşın adamlarıdır ve bugün artuk, gerçekten anti - emperyalist ve salihen milliyetçi bir savasa başarılı olabilemek, ancak, sosyalizmi anma edinmiş, sosyalist bilince orta kışlere, Ho Si Minh yanında usta, yigit, bilge sosyalistlerin öncülüğüné gönüllerini razı edebilenlerin harcedir.

T. AGAOGLU

Sendikacılardan karsıma alan Aybar, Maden İş Kongresinde yalnız başına...

Cektiği zulüm, bacak ve top adına bir «skandal» halini alan 142. maddenin çilekesi mahkumu Sadı Alkılıç

RİZA ÇERÇEL
— Ondan da hesap sorulur! —

Şadi Alkılıç'ın Durumu Kızılhaç Kongresinde Nasıl Hasıraltı Edildi?

FASİST Mussolini kanunlarına göre altı yıl süren ve bütün dünyada «hukuki skandal» olarak nitelenen bir dava safahatinden sonra, «düşüncelarını açıklaştırmak» için mahkum edilen Sadı Alkılıç, şimdi egemen sınıfların keyfinde zulme tabi tutulmaktadır, bu zulüm tıbbi ve giderek siyasi skandalara yol açmaktadır.

ANT'nın 4 Mart 1969 tarihli sayısında açıkladığı gibi, Alkılıç'ın Haydarpaşa Numune Hastanesi'nden aldığı 8.2.1969 tarihli muayene raporunda, taşkırdı, percordial ağrı şikayetleri, obozite, kroner yetmezliği, hipertansiyon, arterioskleros müşahade edildiği belirtilmektedir. Aynı hastanenin sağlık kurulu tarafından verilen 25.4.1969 tarihli raporda ise, binalardan başka arteriel golap, kroner yetmezliği neticesi kalp yetmezliği, hipercolestirenomi ve hiperlipidemi tesbit edildiği ifade edilmektedir.

Alkılıç, bu raporda, adlı tıbbi başvurusu, ancak aradan dört aydan fazla bir süre geçtiği halde adlı tıp rapor hakkında olumlu yada olumsuz herhangi bir karar vermemiştir. Bilindiği gibi, Yassuda Mahkemesi, eski DP milletvekilleri birçoğu için, hafif bir «hipertansiyon» müşahadesinde dahi, adlı tıpea «tahliyesi gereklidir» yolunda fevvalar verilmiştir.

Gerek «hukuki skandal» olarak nitelenen mahkumiyeti, gerekse sağlığı ile bütün dünyanın yakından ilgilediği Alkılıç'ın durumu geçen hafta İstanbul'da toplanan XXI. Uluslararası Kızılhaç, Kızılay, Gineş ve Kızılarlar Derneği Kongresinde de söz konusu edilmiştir.

Alkılıç'ın sağlık durumu nedeniyle tahliyesi gerektiği, bunun kongrede ele alınması gereken insanı bir konu olduğu Kızılhaç İngiliz Delegesi tarafından ifade edilmiş, ayrıca komünün kongrede ele alınması ve Alkılıç'ın tahliyesi için ilgili makamlara başvurulması yolunda kongre başkanlığının Türkiye'deki ve çeşitli ülkeleredeki kuruluşlar tarafından teograflar çekilmiş, müzraatlar yapılmıştır. Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu ve bağlı derneklerinden başka, Ankara'dan da basta İşçi Birliği ve FKF olmak üzere 28 kuruluş da aynı şekilde kongre başkanlığuna bas-

vurmuslardır. Ayrıca, Ankara'da İşçi Birliği, Köylü Birliği ve Proleter gazeteleri adına, Kızılay Genel Merkezi'nin kapısına salınan «Sadı Alkılıç hürriyetine kavuşmalıdır» bandı, siyah bir celenk konulmuştur. Çarşamba günü de Yalçın Yusufoglu ve Doğu Perinçek, 28 kuruluş adına ortak bir basın toplantısı düzenleyerek «insan sağlığı ve dinsizce özgürlüğünün hiçbir ilkenin sınırlarıyla kısıtlanamayacağını» belirtmişlerdir. «Toplantı halindeki Kızılhaç Kongresi, bu konuda olumlu bir karar almazsa, emperyalizm enindeki göstermelelik ve gayrieddî bir örgüt durumuna düşecektir» demişlerdir. Aynı gün Tandoğan Alan'da başlayıp Kurtuluş alanında bir de yürüyüş yapmıştır.

Ne var ki, Türkiye Kızılay Derneği Başkanı ve AP Afyon Milletvekili adayı, eski Adalet Bakanı Hasan Dincer'in hemşehrisi Rıza Çerçel, bu müzraatlardan hemen sonra, kongre başkanı sıfatıyla alelacele bir açıklama yaparak Alkılıç'ın durumunu bir iç mesele olduğunu ileri sürmüştür. Alkılıç'la ilgili rapor hakkındaki başta adlı tıbbın dahi bir karar vermemiş olduğunu bilmeyi zekâten gelerek, «Adalet Bakanlığı yetkilileri ile yaptığı temaslar sonucu», Alkılıç'ın sağlık durumunun bir hasaneye nakli gereklidir nitelikte olmadığını, cezaevi revirinin tıbbi ihtiyam altında bulunduğuunu öğrendiğini söylemiştir.

Böylesce bütün delegeleri önceden etkileyen ve Türkiye'de yapımacta olan kongrenin Türkiye'ye bir iç meselesiyle karşı karşıya bulunduğu empoze olerek efendilerine yaranan Çerçel, sonunda ilgili komiteden, «genellikle münferit kişiler hakkında herhangi bir görüşme yapılmasıının teamül icası olmadığı» gereklisiyle, kongreye yapılan müzraatların Kızılay'a aktarılması yolunda bir karar çıkartmıştır.

Unutulmamadır ki, «Alkılıç davası», Çerçel ve efendilerinin gayretlerinin sonucu ne olursa olsun, kapandı. Alkılıç düşüncelerini açıklaştırmak için mahkum edildiğinde kapandı gibi... Bu zulümün doktor raporunu rağmen, hem de insanı amaca kurmuş bir uluslararası, örgütte göz göre göre hasıraltı ettiirmesinin hepsi Çerçel gibi de ebtet sorulacaktır.

Sosyalist Partisi adında bir yedi parti kurma hazırlıklarına girdiği haberini de bizzat Mihri Belli yalanlamıştır. Belli, açıklamasında, «anti-demokratik engeller kalkmadan, Türkiye'nin ileri kamuoyu (sosyalistler ve namuslu demokratlar) bu yolda hazırlanmadan, bütün devrimci çevrelerin nabzı yoklaşmadan 'İpedede imam' yani bir sosyalist parti kurulmasının söz konusu olamayacaktır»

Cıkmazda değil

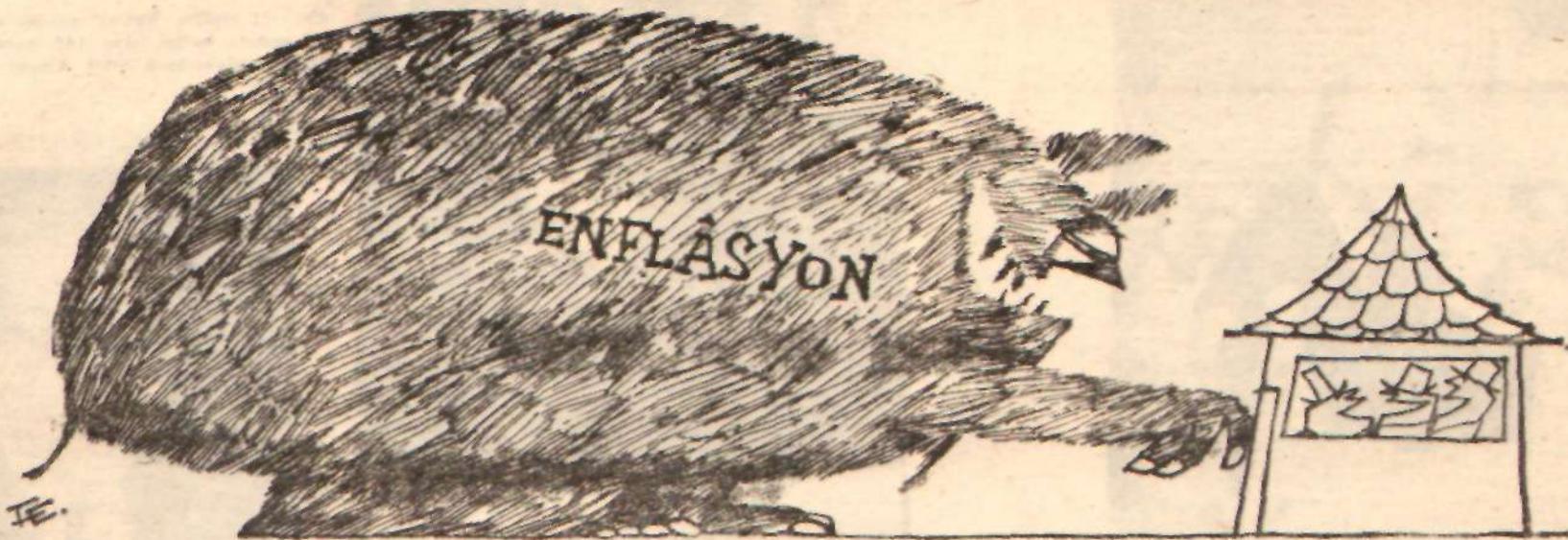
Ancak «milli demokratik devrim» stratejisini benimsenmiş olan grup da, yeni bir sorunla karşı karşıya bulunmaktadır. Bu grup içerisinde «milli demokratik devrim»in asker-sivil aydın zümrenin öncülüğünde mi, yoksa işçi sınıfının öncülüğünde mi gerçekleştireceğini konuşunda görüp ayrıntı mevcuttur. «Asker-sivil aydın zümrenin öncülüğündes» bir milli demokratik devrimin savunucusu Doğan Avcıoğlu'nu önlümlüde-

ki ay yeni bir dergi ile yayın hayatına atılması ve bu dergi içerisinde bir kadro kurması üzerine, milli demokratik devrimcilerin «asker-sivil aydın zümrenin öncülüğünü» benimsayan kanadının, işçi sınıfının öncülüğünü benimsenmesi kanatdan koparak yeni kadroya kayaçağı muhakkaktır. Böylece bugine kadar homojen olmayan bu grupun gerçekten sosyalist unsurları belli olmaktadır.

Görildüğü gibi, TIP'teki çalışmalar ve yeni gelişmeler, Türkiye sosyalist hareketinin, ilk başta görüldüğünün aksine, bir çıkmazda değil, bir dönemde olduğum ortaya koymaktadır. Bu çalışmalar içerisinde sosyalist hareket bütün gruplarda devrimci olmayan unsurları kendiliğinden tasfiye etmektedir. Seçimden sonra, işçi sınıfının ideolojisini, işçi sınıfını ta-

rihi ve bilime dayanan önciliğinden benimsenmiş bütün sosyalistlerin, devrimci niteliğini yitirmiş yönetici kligi tasfiye ederek Türkiye sosyalist hareketin devrimci bir çizgiye oturtmak üzere asgari müztereklerde birleşmeleri mümkündür.

Seçimde örgüt olarak TIP'i desteklemek durumunda olan gerçek sosyalistler, seçim sonrasında bu devrimci görevine de şimdiden hazırlanmışlardır.

POLİTİKACILAR SEÇİM DERDİNDE...

İnönü'ye göre, DP Anayasayı ihlal etmemiştir!

Devlet ve hükümet birliğine doğru...

Idris KÜÇÜKÖMER

C. Bayar ve İ. Paşa, son bulusmaları fizevine birbiri ardından beyanat verdiler. C. Bayar Türkiye için asıl tehlichenin «asıri sol» olduğunu bildirdi; İ. Paşa da «asıri sağlar» dediği hareketleri tekrar kınadı. Bu beyanların dayanağı daha önce ikisi arasında yapılan bir anlaşma, bir belgedir; İki tecrübeli politikacının arasındaki eski ve devamlı çatışmanın bir bakıma artık önesi kalmadığının bir belgesidir. Tarihi süreç içinde bu iki insan, artık aralarındaki devlet görüşü farkına rağmen, birbirlerine karşı dövgümeyecekler, fakat özellikle sağı dedikleri soia karşı aynı cepheye yer alacaklardır. Aslında bu iki politikacı bir araya gelmeye iten (iç ve dış) sebepler vardı. Bunu genel seviyede söylece ifade edebiliriz:

Türkiye'de emperyalist çerçeveya yada kıskaç içindeki üretim güçlerinin gelişmesi yine yavaşlamaya, hatta duraklamaya doğru gitmektedir. Bu güçlerin gelişmesine, mevcut birtakım gruplar, müfesseler engel olmaktadır, kısaca mevcut üretim ilişkileri, üretim güçlerini geliştirici bir uyumluluk içinde değildir. Emperyalist çerçeveye içinde kapitalist üretim biçimine uygun bir gelişmede bu uyumluluğu bulmak esasen güçtür. Güçtür ve menleketin anahtarlarını batılı kapitalistlere teslim eden bir süreç izlemektedir. Sosyalist mücadele ise başka bir üretim biçimini getirme mücadelesidir. Ve bu yoldan üretim güçleri aynı zamanda millî nitelik de kazanacaktır. Sözünlü ettigimiz yuumsuzluğum, mevcut düzene sarsmaktadır. İçinde bulunduğumuz buharın esası da budur. İşte bunun için bazı tedbirlerin alınması gerekmektedir.

Bu tedbirler: a) hem reform adı altında düzenli tamir edici, b) hem de özellikle sağı denen solu bölgeli, onu kendi içine dönük bir mücadele ile tahrif edici tedbirler olacaktır. Kapitalist metropolisler ekonomik olarak tamamlaşmaya yönelik yada yönetilişmis Türkiye ekonomisindeki bu gelişime, politik alanda değişenin zorunu kılmaktadır. İşte bu zorunlu Paşa ile Bayar'ın bir araya itmişdir. Paşa temsil ettiği düzeni kurtarmak ve «devletle hükümetin bir araya getirile» bir iktidar olmak üzere davranmaktadır. Bununla birlikte, iki yaşlı politikacının Türkiye'deki gelişmenin ne derecede bilincinde oldukları bilinmem (yalnız Celal Bayar'ın kısmen doğru gözükken ilginc görüşleri var, bunu tartışacağız). Tarihi gelişme sözdünüm ettiğimiz birleşmeye mümkün kılmaktadır. Kısaca devlet ile, seçimle gelen parlamentolarından kurulan hükümetler arasında sürüp gelen bir iktidar bütönlüğünü ve çatışmasını vardır. Bunun için Adnan Menderes sık sık «hükümet bize iktidar Paşa'das der durdu». Şimdi Türkiye'de gözlediğimiz tarihi gelişmeye içinde, Paşa'nın büyük ölçüde temsil ettiği ve devlet iktidarını halen önemli bir derecede elinde tutan bürokratik güçlerin hükümetin birleşmeye bildiği gözlenmektedir ve bu ilimne yavaş yavaş Türkiye Devletinin sınıf yapısında yeni gözükken bir aşınmaya yol açacaktır.

Ö

ZEL ellerde birikimin gelişmesi, Osmanlı bürokratik gelenegini temsil eden CHP ile DP ya da AP'nin (sağcılar dışında) koalisyonuna yol açmaktadır. Başka deyimle, Osmanlıdan gelen devlette halen sınıflardan ayrı bir ağırlığı olan bürokratik güçler ile kapitalist biçimde gelişen sınıfların ekonomik, politik, askeri alanda iş ve iş ortaklısı zorunlu olmaktadır.

Devletin günümüzde kadar gelişen, ve bundan sonra gelişecek sınıfsal yapısının doğru anlaşılması, bizi doğru devrim stratejisine getirecektir. Türkiye'nin sonut şartlarını doğru görmek ve bundan somut analiz yapmak zorundayız. Aksi takdirde, metafizik bir yol tutmuş oluruz.

İste bu gelişmeyi anlayabilmek için, İ. Paşa ile C. Bayar arasındaki anlaşmayı ve bu anlaşmanın ortaya koyduğu devlet görüşlerini görmek gerekir. Söz konusu anlaşmanın psikolojik, v.b. sebepleri bir yanada bırakılabilir. Fakat anlaşmanın ilk şartı son derece önemlidir. Bu husus olayların yarattığı şansınlık içinde gözden kaçırılamaz. Klasik anayasa uzmanlarımız buna değinmek iktidarını kendilerinde bulamamışlardır dahi. Ve böylece önemli bir gerçek kamuoyundan adeta saklanmıştır, tarihin belgeleri arasında terkedilmiş bulunuyor. Biz bu yazda anlaşmanın ilk şartını ortaya koymak istiyoruz. Aslında İki Lider tarafından söylenenleri tekrarlayacağız. Gelecek yazda ise C. Bayar'ın, M. Kemal, Ordu, Üniversite (Bayar'ın deyimi ile bugünkü medrese) meseleleri Üzerine görüşlerini tartışacağız.

Bu hususta elimizde İki canlı kaynak var. Bunalardan biri, İ. Paşa'nın, af meselesi ile ilgili olarak CHP ertak grubunda yaptığı tarihi diyeceğimiz konuşmanın tam metnidir. Bu 16. Mayıs 1969 tarihli Ulus Gazetesi'nde yayınlanmıştır. Diğer kaynak da C. Bayar'ın (Bagzekim A. Menderes) yaz serisinin başlangıcında devlet görüşündür. 27 Mayıs'ın ne olduğunu, Üniversitenin yerini açıklayan son derece ilginç bulduğumuz yazısıdır. Bu yazı Hürriyet Gazetesi'nin 29 Haziran, 1969 tarihli sayısındadır. Bize bu da tarihi bir belgedir. İşte bu İki yazı yanyana getirdiğimizde, İki Liderin anlaştığı ilk şart rahatça görülmektedir.

Anlaşmadı 1. Paşa'nu kabul ediyordu: Demokrat Parti 1924 Anayasasına aykırı hareket etmemiştir. Öyle ise, C. Bayar ve arkadaşları anayasa ya gore suçlu idiler. Öyle ise asılları haksız yere asılmışlardır. Bu «öyle iseler zincirini devam ettirebilir. Hatta diyebiliyor ki, 27 Mayıs hareketi, Mustafa Kemal anayasasını ihlaldir!

S

İMDİ Paşa'nın konuşmasının bize göre en önemli kısmını birlikte okuyalım: «Biz, eski Anayasa ile, Teşkilat Easasi Kanunu ile, bir Anayasa düzeni içinde mik. O Anayasa düzeni, Meclisten çıkaracak kanunlar Anayasa'ya uygun olmazsa lazzat, kaydını koymaz. Mer-

kes bu kayda rıayet edecektir; ama Meclisten çıkan bir kanunun Anayasaya uygun olup olmadığını da gene Meclis karar verecektir. Masum bir hükümdür bu... Çünkü, biz, o zaman Anadoluhıtlılığını yaptığımız zaman, Vahdeti Kuva tarafından yoktu. Bütün dünyaya ilan etmiştir. Oyle kazai hakim kararı ayrıdır, içra ayrıdır, öyle sey olmaz; millet vardır, seçilmiş Meclis vardır; karar onundur; bütün hak onundur; o ne derse doğrudur... Böylece inandık, ihtilali yaptık, geçti... O zaman ben hatırlarım, Lozan'da da mütefekirlerle, filozof politikacılarla görüşüğüm zaman, bizim vahdeti kuva nazaryemizle, yarı sakaya getirerek alay ederlerdi; görürsünüz, görürsünüz, derlerdi bana... Neyi gördürüz, simdiye kadar mükemmel tatlık ettiğimiz, bundan sonra da ederiz, diye düşünürdük...

«Teşkilat Easasi Kanunu'na göre, eski anayasa göre, anayasa hükümleri dahilinde hareket edecek mutlak selahiyetli devirlerin neler yaptıkları anlaşılmıştır.»

İlaveye hizum yok. Durum gayet açıklık. Demek ki, Celal Bayar'ın Mustafa Kemal Anayasası dediği 1924 anayasasına göre üç kuvveti de kendinde toplayan Meclis, aynı anayasa göre meghur tahlükat komisyonunu da kurabılırdı. Aldığı kararın anayasa aylorlığına kendi karar verirdi çünkü. Öyleyse, o anayasa'yı ihlal etmiş olmak da söz konusu değildi.

Simdi de Celal Bayar'ın söylediğlerinin bir kısmını okuyalım.

«Türkiye'de demokrasi, 'Hakimiyet kayıtsız şartlı milletindir ve bunu millet bizzat kullanır' ilkesinden hareket edilerek mi uygulanacak, yoksa Batı'da örnekleri olduğu gibi muhtar kurulular ve kurulular dayanan 'yumuşak bir halk hakimiyeti' esasına bağlı olarak mı yürütülecektir? Demokrat Parti iktidarı birinci tıke, İnnili ikinci fikre sahip olmuştur. İnönü de, biz de demokrasiyi bir yıldıza geleceğimizin içinden gelen devlet anlayışının temellerine oturmak düşüncesi içindeydi. 1961 Anayasası, sayılm İnönü'nün 1950'den bu yana aktıktan savunduğu fikirleri ıttıva eder. Öyle ise, bu anayasanın genel karakterine bakarak İnönü'nün Türk demokrasisine bağımsız değerlendirmek mümkün olacaktır.»

«Atatürk Anayasasına göre: 'Hakimiyet, kayıtsız şartlı milletindir. Türkiye Büyük Millet Meclisi milletin yegane ve hakiki mümessili olup millet namına hakkı hakimiyeti istimal eder.' 1961 Anayasasında 'hakimiyet, kayıtsız şartlı millet' bırakılmıştır. Ama, kullanım biçimini değiştirilmiştir. Yani anayasa'ya göre: 'Millet, egenliğini anayasanın koyduğu esaslarla göre, yetkili organlar etiyle kullanır.' Denk oluyor ki, 1961 Anayasası, 'ulusal egenliğin kullanımını, yeni ortaklar getirmektedir. Vatandaş oyu-

ISRAİL BAŞBAKANI
GOLDA MEİR
— Yavuz hırsız ev
sahibini bastırıyor! —

MOŞE DAYAN
— Savaş eğlencesi! —

Son saldırısı ile rüzgar eken İsrail, fırtına biçecektir!

Hüseyin BAS

REICHTAG yangını düzenbazlığının kötü kopyası Mescid-i Aksa keşanlığının bütün dünyada ulyanlığı büyük öfke küllenmeden İsrail'in sağa çığlığını bu kez Birleşik Arap Cumhuriyeti'ne saldıracak varlığının temelindeki cinayetlere bir yenisini daha eklemiştir.

Süveyş'in batı yakasında, El Hafair'den Zafarana burnuna kadar uzanan 50 kilometrelük bir alam kapsayan İsrail saldırısı, siyonist çevrelerle, yaradıklarının kesif propagandalarına rağmen, sonuçları itibarı ile stratejik önende bir askeri hareket olarak görmek mümkün değildir. İsrail bir kere daha sırıtlı Amerika'ya verecek, vurup kaçmıştır. Altı günlük savaştan sonra Arap topraklarına çökreklenen ve o gün bu bün battan doğuya dünya eziçi coğulluğu tarafından nefretle kimansmasına rağmen, İsgal altındaki topraklara ebediyyen yerlegmek dilişti gerçekleştirmek için hiçbir düzenden, cina yetten çekilmeyen İsrail savaş eğlencelerinin BAC topraklarına karşı girişikleri saldırısı, askeri olmaktan çok, politik hedefler amaçlamaktadır.

Siyonist propagandanın büyük başarı olarak alabildiğine sisirdiği harekatın en başta gelen hedefi, Nasır'ın durumunu sarmak, El Aksa'ya yapılan çırık tecavizinin ve Libya'nın sosyalist çizgisi gelişinin Arap dünyasında ortak düşmana karşı yarattığı birebirlik havayı ortadan kaldırmaktadır.

İsrail Başbakanı Bayan Golda Meir'in son saldırısını İsrail'e karşı yapılan saldırılardan söz etmesi, «yavuz hırsız», ev sahibini bastırmasından başka bir şey değildir. Ortadoğu'da kimin kimse saldırdığı dünyaca bilinen bir gerçekdir. Birleşmiş Milletler tarihinin saldırganlığı en çok kimmiş, takip edilmiş ülkesi İsrail'dir. Siyonist devlet bu ko nuda bütün rekortları elinde tut-

maktadır. Saldırıda, müstevi de İsrailidir. İsrail Ortadoğu'nun şmarık kabadayısı rolüne heveslenmiştir. Ve bütün şmarık kabadalar gibi sonu kötü olacaktır. Dümenni maceracı askerlere, Firat'tan Nil'e uzanan «Büyük İsrail» düşünün ardında ağızın suyu akan manzak şovenlere, Amerikan emperyalizminin maşalında kemik kollayan bezirganlara kaptırın siyonist devlet, son saldırıyla, açıkça Nasır'ı devirmeyi, böylece de, her gün daha güçlenen, ulyanan, bilincilenen Arap direnç cephesini çökererek Arap uluslararası yenik olarak «şartsızmasasına» oturtmayı amaçlımaktadır.

Son saldırının politik hedefi budur. Ama bu ne derece başıri sağlayacaktır... Libya, Arap dünyasında her gün biraz daha

Benerci Kendini Niçin Öldürdü?

(Nazım Hikmet)

— Dovam et, Benerci, dinliyorum.

— Hadisat söyle getirdi ki, ben hareketin müayyen bir inkışaf merahlesi içinde müayyen bir rol oymuş bir fert haline geldim.

— Doğru.

— Dünden itibaren, katarm başında gidiyorum. Halbuki, fizyolojim berbat... Kafam elastikiyetini kaybetti. Dönemecleri zamanında dönemeyeceğim. Ellerim hizumusdan fazla titriyor. Akıntıda dumen tutamayacak bir hale geldiler. Akışın temposunu hızlaştırmak nerde? Onu yavaşlatmanın muhtemeldir. İstemeden, irademden dışında, yanlış adım atacağımı. Biliyorum, hareket belki beni altı ay, bir sene sonra bir safra gibi fırlatacaktır. Fakat, o beni fırlatıp atana kadar, ben ona fren olacağım. Halbuki, ben kemiyyete bile bir sene değil, bir gün bile irademden dışında, bilerek ona ihanet edemem. Anlıyor musun? Diyeceksin ki, yanılmayan yalnız tembelidir, budalarıdır. İş yapan, yürüyen adam yanılır. Mesele yanlış idrakkindedir. Fakat ya bu yanıma nesnesi katarmı başında adanlığım bir kadeh haline gelirse. Ve o adam katarm başında gidemeyeceğini bildiği halde, yerinde durmak için bir saniye olsun israr ederse. Bu bir ihanet değil midir? Ben bir saniye olsun, ihanet edemem. Bu benim uzuviyimde yok...

Benerci yine durdu. Sonra birden bire güllererek:

— Hem ben bu meseleyi arkadaşları konusum. Hallettik. Sama hala etmek düşer, dedi. Sen saatka bak, kaçı?

Böyle liderlerin de bulunduğu hatırlatılır.

Can YÜCEL

sun kuracağı; Millet Meclisinin bu egemenliği iyi kutsanabilecegi noktasında kuşku vardır. Bu ulusal egemenliğin kullanışını güvenle yerine getirmek için müesseseler ihdas edilmiştir. Senato, Anayasa Mahkemesi, Milli Güvenlik Kurulu, Muhtar Üniversite, Muhtar TRT, Planlama v.b.

«Eşasen önemli olan bu değildir! Önemli olan, devletin gerçek sahibi olan milletin yanında getirilen, yeni ortaklardır! Anayasamın karakterine bakarak bu yeni ortakları ORDU ve AYDIN diye nitelendiririz. Ordu, Milli Güvenlik Kurulu ile; Aydin, Anayasa Mahkemesi, Üniversite, TRT, Planlama ve hatta Senato'nun seçim dışı gelen üyeleriyle devlet ortaklığını girmektedir. Bu ise bir bakma bin yıllık devlet yönetimi geleceğimize de uygundur, denilebilir.

1924 Anayasasının, güçlerin birleştirilmesi esasına dayasmasının sebebi de budur. En doğru sefekkürün, halk tefekkürü kaynaklarından geleceği düşünücsinden hareket edilerek, 'müesseseler' itibar edilmemis ve bütün kuvvet, Büyük Millet Meclisinin şahsında toplanmıştır.

«Fakat ne hazır bir ihmaldir ki, 10 yıl boyunca ne sayın İnönü, Devlete getirmek istediği ortakları açıklaması, ne biz, Devlet yönetimini ortaklığundan çıkardığımız sosyal müesseselerin, neden yönetim dışı kalması gereğinin gereklilikini söyleyebilmiştiz. Biz, Atatürk Anayasası İkilemleri içinde bulunmayı bir görüşümüzün izahı saydık. Sayın İnönü ve arkadaşları da 'çift meclis', 'muhtar idareler' istekleriyle ortaklarını açıklaması söylecikleri kanısını benimsenmiş olacaktı.

«Bu teşiseni çkarılacak sonucu sudur: 1924 Atatürk Anayasası, Ordu ve aydının devlet yönetimini ortaklığını reddeder. 1924'ten 1960 yılına kadar da bu ortaklığa bilfiil islememiştir. Fakat 'bil-fiil' işlemediği halde, 'bilkuvvə' yaşadığı ortaya çıkmaktadır. Nitelim, Büyük Millet Meclisi'nin bir 'Tahkikat Komisyonu' kurması ve bu na hazı yetkilere tanımastı, Parlamento'nun azınlık kanadı tarafından 'Anayasa İhtilali' olarak değerlendirilirlerince, bil-fiil yönetimin yanında, fakat bilkuvvə yönetim içinde bulunan Üniversite ve Ordu güçleri derhal harekete geçmiştir. Bu güçlerin, 1924 Anayasasıyla yönetim ortaklığundan çıkışması sırasında, Atatürk'ün sahnesine duylan büyük güven sebebiyle buna itiraz etmedikleri, yönetim haklarını tekrar ele geçirerek eba basına girmedikleri, fakat sosyal bir miras olarak haklarını nefislerinde muhafaza ettikleri aşķa goruluyor.

«Başka bir deyimle, Hükümet ve İktidar, Anayasada yazılı ödev ve görevlerini yapmadığı için değil, Anayasada yazılı olmayan, fakat var sayılmış birtakım ödev ve görevlerini yapmadığı için suçlanmaktadır! Bu sözlerimin hiçbirini, 27 Mayıs'ta sona eren Demokrat Parti İktidarını savunmak için söylemeyeceğim. Böyle bir savunma söz konusu değildir. Benim lüle beritmek istedigim, 1924 Anayasasının Devlet yönetimini ortaklığundan çıkardığı Üniversitenin, bil-fiil yönetimine katılmamakla beraber, bilkuvvə yönetimine katıldığı ve bu, Medreseden elde ettiği miras, 27 Mayıs'ta bil-fiil kullanıma başladığıdır.»

VE Bayar'ın İthamı:
Bayar, bürokratik güçlerin halkın egemenliğine Osmanlı biçiminde yeniden ortak edilmesini bir geri dönüş olarak nitelmektedir. Yani, 1961 Anayasası halkın egemenliğini bürokratik güçlerin kurtlayan bir geri dönüş anayasası olmuştu. Nitelim, bunu Celal Bayar yazısında açıkça söylemeliyim:

«1924 Anayasası, bir Devrim Anayasasıdır. Referandumla değil, İktidar güçü ile yürürlüğe girdiği için Devlet yönetimini özlenen yere getirip koymuştur. Fakat toplumun temel güçleri, 36 yıllık bir zamana rağmen, bu sınıra kadar ulaşamamış ve Osmanlı Devleti'nin üç ayak yönetimine 'yumuşak halkın egemenliği' demokratik sisteni ile dönüştürmüştür. 1961 Anayasası da liste bu karakteri taşımaktadır.»

Celal Bayar'ın söylemeklerini gelecek yazida eleştireceğiz. Fakat açıkça görülen bir nokta var ki, o da, İnönü ile kendisi arasındaki devlet görüşü farklı ortaya koyarken, kendilerinin suçsuzluğunun kabulünde İnönü ile anlaştıklarıdır. Ayrıca, vaktiyle kurguya gelmiş olan bürokratik güçler ve onunlarındaki güçlerin, büyük bir ölçüde politik bir koalisyona kısmen aşırı sağa ve özellikle aşırı sola karşılık düzeni yaratanı üzere bir cephe kurmaya gitmekleri de anlaşılmaktadır.

Arap Halkını Arkadan Vur

Geçen hafta İsrail'in Süveyş'i aşarak yeniden Mısır topraklarına saldırması dikkatleri tekrar Ortadoğu'ya çekmiştir. Ortadoğu meselesi Türkiye kamuoyunda da uzun süreden beri tartışma konusu olmakta, sosyalistler ve devrimciler meseleyi sadece bir yahudi - arap çatışması olarak değil, ezilen halklarla Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri arasında bir savaş olarak ele almakta, Arap halklarının devrimci mücadelede kendileriyle beraber olduklarını açıklamaktadırlar. Bu na karşılık Hilafetçi - Ummetçi takım, «yahudi düşmanlığı»nı işleyerek müslüman halkların duyu-

gusal yanını sömürürken meselenin esasına hiç deignum geri kalmayan Kral Faysal'ın elegeini öpmektedirler. «H adlı eseri bu hafta ANT tarafından yayınlanacak olan kitaptan iktibas ettiğimiz aşağıdaki yazısında Kral Faysal, Arap halklarını nasıl arkadan hançerlediklerini ve bizimlerine nasıl ihanet ettiklerini açık seçik ortaya koyma-

EMPERYALİZMİN Ortadoğu'da devrimci düzenlemeleri devrimci eylemleri bertaraf etmek için başvurdu yolların birinde, bu devrimci düzen ve eylemlere karşı, emperyalizmin dümensiyundan giden militarist güçleri harekete geçirerek ve bunları devrimci eylem ve düzenlere saldırmaktır.

Amerikan emperyalizmi, Bağdat Paktı'yla, İslam Paktı tasarılarıyla, Müslüman Kardeşler'in ve diğer Hilafetçi - Ummetçi örgütlerin terör ve hareketleriyle, CIA'nın tıflı oyun ve entrilikleriyle Ortadoğu'daki durumu değiştiremeyeceğini ve bu bölgedeki devrimci düzenleri yoklamayaçığını, devrimci eylemleri bastırılamayacağını anlayınca, son çare olarak İsrail militarizmini ilerici Arap ülkelerine saldırttı.

İsrail'in saldırdığı Arap devletleri Mısır, Suriye ve Ürdün'dü. Bu üç devlet de İsrail saldırısının karşısında yigitçe savastılar, ama yenildiler. Fakat Kral Faysal gibi korkak bir havaya girmediler.

Akabe Körfezi'nin doğu yakası Kral Faysal'ın elindedir, batı yakası da Mısır'ın elinde bulunan Sina Yarımadasının başlangıcıdır. Mısır askerleri Akabe Körfezi'nin batı yakasından uçaklardan yoksun olarak İsrail'in tanklarına, top ve uçaklarına karşı savastılar, bu uğurda binlerce kurban verirken, İslam Paktı tasarı-

siyla müslümanları bir bayrak altında toplayacağı iddia eden, müslümanlığın koruyucusu rolüne girmek isteyen, Müslüman Kardeşler örgütünü güven ile inşaat finanse eden, Tıckıye'deki Ümmetçi - Hilafetçi akumun müttefiki - belki de lideri - Kral Faysal, aynı körfezin karşı yakasından bir tek kurgun bile atmadı, bir tek uçak bile kaldırmadı. Niğin?

Cünkü Kral Faysal, Arap ülkelерinin yenilmesini ve İsrail'in savaş kazanmasını istiyordu. Bunu iyice anlayabilmek için Kral Faysal'ın savaştan önceki ve savaş sırasında tutumunu belgelerle karşılaştırmak gereklidir. Şöyle ki:

Faysal'ın emrinde bulunan Suudi Arabistan'daki güdüklük radyo ve basın, Arap - İsrail savaşından önce devamlı olarak Mısır'ın ve Nasır'ın aleyhinde propaganda yapıyor, Tıckıye'ni İsrail gemilerine kapamağı için ve Mısır - İsrail sınırlarına Birleşmiş Milletler askeri gözlemlerinin gelmesini kabul ettiği için Nasır'a her gün çağrıyor, onu İsrail'in sağlığı olmakla, İsrail'e el altından anlaşmış olmakla suçluyordu. Radyo ve gazete yayınlarından başka Nasır'a karşı birçok kitabı yazıyordu. Kral Faysal'ın kralık yazıları tarafından yazılan demagoji dolu bu kitaplar da, radyo ve gazetelerin yayınlarını ve suçlamalarını tekrar ediyorlardı.

Türkçe «Arap Sosyalizminin Ya-

lanchılığının demek olan «Ukzuvetül - İştirakiyetül - Arabiyye» adlı kitabında Muhammet Ahmet Başılı, Nasır'ı bir yandan Rus uçağı, Lenin'in, Stalin'in ve Mao'nun gömezi, kızıl diktatör gibi ithamlarla suçlarken, öte yandan da Amerika'ya satılmışlıkla, İsrail'le gizlidir anlaşmış olmakla, bunun karşılığında da Amerika'dan dollar almaktır, göründüğü kurtarmak için lafla İsrail'e çatmakla itham ediyor.

Arap - İsrail savaşı, bu yazarın iddialarının hepten yalan olduğunu, Nasır ve arkadaşlarının hain olmadıklarını ortaya koymuş. Günd gelince Nasır Akabe Körfezi'ni İsrail'in yüzünde kapattı ve Birleşmiş Milletler askerlerini Gazze'den çıkardı. Sonra İsrail saldırıyla geçince Mısır askerleri bu saldırıyla karşı savastılar. Ama kiralık yazarlarına riyal ve dolar karşılığında palavra ve demagojiler yazdırıp piyasaya süren Faysal acaba ne yaptı Arap - İsrail savaşında? O sıvı sakalının, yüzündü maskeleyen sakalının kaç telini feda etti vatani için, din kardeşleri için? Mısır'ın kardeşlerine ve dindarlarına yardım için kaç asker soktu savaş alanına? Asker sokmayı da bırakık, Akabe Körfezi'nin, Nasır'ın İsrail'e sattığını utanmadan iddia ettiği Akabe Körfezi'nin doğu yakasından, batı yakasında Mısır askerlerini napalm bombalarıyla yakıp öldürten İsrail yahudilerine kaç kurşun saktı?

Ve acaba savaş sırasında Faysal'ın kaç askeri uçtuğu vardı? Sadece 40 tane, evet sadece 40 tane... Onlar da İngiliz pilotlar tarafından kullanılmıştı. Memleketine her yıl giden yüzbinlerce halkın biraktığı milyonlarca doları ve halkın petrolünden elde ettiği milyarlarca doları cariyelerine, uçaklarına, dalkavuklarına, hovarda prenslerine yağıtan Faysal, memleketinin savunması için sadece 40 tane askeri uçak alıyor, onları da İngiltere'den kiraladığı pilotların emrine veriyor. Niğin? Çünkü Faysal aslında vatani savunmak gibi bir probleme karşı karşıya değildir? Vatanını kimse karşı savunacak? İsrail'e karşı mı? Kendisi İsrail'e aynı çizide birleşip aynı emperyalist devlete bağlılığını göre, İsrail'e arasında bir düşmanlık yoktur. Olsayıdı, savaş meydanında belli olurdu. Emperyalizme karşı ise zaten bir mücadele ve davası yoktur. Çünkü memleketini ve halkın servetini kendi siliyle emperyalizmin ARAMCO şirketine pşesek çekmek ve Amerikan emperyalizminin memleketine buyur edip oturtmuştur ARAMCO kanadıyla... O halde kimse karşı kullanacak bu 40 tane askeri uçtuğu? Kendi halkına karşı. Evet, bir gün kendisini devirmek için ayaklanacak Arap yarımadasının müslüm insanlarına karşı kullanacak bu uçakları. Zaten bunun içindir ki, İngiltere'den kiraladığı pilotların emrine vermişir uçaklarını. Kendi pilotlarına güvenmemektedir. Bir gün kendi pilotları bu uçaklarla başına bombalar yağdı-

rip tahtını havaya uçuracaklar diye korkuyor Faysal. Onun davası sadece tahtını korumak ve sömürüsünü sürdürmektedir. Bunun dışında ne milli, ne dini hiçbir davası yoktur Faysal'a. Bunun içindir ki, İsrail'in, kendi kardeşlerini, kendi dindarlarını öldürmesi onun kılım bile kırıpmadı. Ve bunun içindir ki, Mısır kardeşlerinin yardımına bir tek uçağa olsun, bir tek kursuna olsun, koşmadı.

İste Türkiye'deki Ümmetçi - Hilafetçi akumun hayran olduğu, gazete ve dergilerinde övgülerle gökkere çakardığı, hattâ lider diye kabul ettiği ve müslümanlığın koruyucusu sandığı Faysal'ı söyle budur.

Yalnız gerici cephe emperyalizme kaderini bağlamış bir diğer kral var ki, onun savaglığı tutumu Kral Faysal'ın tutumundan değişik oldu. O da Ürdün Kral Hüseyin'dir. Hüseyin savasın başından itibaren Mısır ve Suriye'nin safına katılarak İsrail'e karşı garpçı. Hüseyin'in bu davranışın bazı çevreleri ve kimseleri şansıttığı için tizerinde duracagız.

Kral Hüseyin'in emperyalizme işbirliği tarihi, dedesi Abdullah'ın zamanına kadar uzanmaktadır. Bilindiği gibi, Abdullah Ingilizler tarafından Ürdün'e kral tayin edildi. Ondan sonra Ürdün hep Ingilizlerin dümensiyundan giden bir ülke durumunda kaldı. Kral Hüseyin yönetimini ele alındıktan bir süre sonra Ingilizlere sadakatini ve bağlılığını daha da ispat etmek için Antwanis Gardner adlı bir Ingiliz kızıyla evlenerek efendileriley akrabaklı da kurdur.

Daha sonra Batı emperyalizminin dizeşinleri en büyük kapitalist devlet olan Amerika tarafından Ingilizlerden devralınınca, Kral Hüseyin de boynundaki Ingiliz emperyalizminin verdiği kölelik belgesini, ugakkı hizmetini Washington'daki yeni emperyalist efendilerine vize ettierek onun himayesine girdi.

Hüseyin de tipki Faysal gibi, giymişti radyo ve basınında sürekli olarak devrimcilerle veryansın ediyordu ayrıca Hüseyin de Akabe Körfezi'ni Nasır tarafından İsrail'e satıldığını MEDIA edip duruyordu. Tabii ikisinin amacı aynıydı: Nasır'ı ve onun çevresindeki devrimci kadroyu, giderek bölgeki tüm devrimci akımı yıpratmak.

Fakat beklenen saat gelip çatıncı Nasır Akabe Körfezi'ni İsrail gemilerinin yüzüne kapatınca ve Birleşmiş Milletler'in askerlerini de sınırın geçerince ve tabii böylece savaş bulutları da ufukta belirince, iste o zaman Hüseyin'in tutumu Faysal'ın tutumundan değişik oldu. Savaşa girdi.

Hüseyin'in bu değişik tutumundaki hikmet neydi? Gerçekten Hüseyin İsrail'e karşı mıydı?

Buna imkan yoktu. Çünkü kendi dedesi İsrail'i kurucu ve koruyan Battılı emperyalistlerin, özellikle Amerikan emperyalizminin himayesinde bulunuyordu. Onun için dolaylı olarak İsrail'in müttefiki oluyordu. Ayrıca dedesi Abdullah, Filistin topraklarını İsrail'le paylaşmış bir ugakkı.

Öyle bir dedenin torunu, emperyalizme bağlı Ingilizlerin de damadı olan bir torun İsrail'e karşı olabilir mi, olmasına imkan var mı? O

Ortadoğu'da emperyalizme karşı giriştiği savaşta Suudi Arabistan Kral tarafından daima sabote edilen ve arkadan vurulan Mısır Devlet Başkanı Nasır.

*... emperyalizme usaklıktı İsrail'den
AFET VE ÜMMETÇİLİK SORUNU
MEHMET EMIN BOZARSLAN, o
Kral Hüseyin gibi müstebitlerin ezilen A
- hilafetçi - Ümmetçilerin de, Arap kardeş
ler.*

halde Kral Hüseyin'in İsrail'e karşı savasmasının, hem de ilerici - devrimci devletlerin safında savasa katılmamasının hikmeti ne ola?

Filistin'in bir parçası olup Kral Hüseyin'in dedesi Abdullah tarafından

Mehmet Emin BOZARSLAN

Kral Faysal, Arap halklarına daima ihanet etmiş, İsrail'e tek kurşun dahi attırmamıştır (üstte). Kral Hüseyin İsrail'e ve Arap halklarına karşı ikiyüzü bir politika izlemektedir (yanda). Bizim Hilafetçi - Ümmetçiler ise, emperyalizmin ve Faysal'ın dümensiyunda, Arap halklarına ihanet halindedirler (altı).

İsrail'in o zamanki yöneticileriyle yapılan anlaşma gereğince Ürdün'e kattılan Şeria Nehri'nin batı yakasındaki topraklar, artık Kral Hüseyin için hatalı kokan bir üs halini almıştı. Kral bütün çabalara, bütün şiddet ve baskılara rağmen oraları düz getirmeyip, orallardaki devrimci düşünceleri ve eylemleri yayılmamasını önleyemiyordu. Gösteriler grevler, halk - polis, çatışmaları birbirini izliyor. Artık krallığın kökü iyice yaklaşmış, Anman'daki halkın sirtında kurulmuş tahtın devrileceğini müjdeleyen simsekli bulutlar ufukları iyice karartmaya başlamıştı.

İste tam bu sırada Arap - İsrail savasının bulutları ufukta belirmiştir. Misir ve Suriye'nin çıkışak savasa girecekleri yada meydana gelecek bir İsrail saldırısının ilk hedefi olacakları şüphesi zıldı. Yalnız bu durumda Ürdün'ün hali ne olacaktı? Dolaylı müttefik İsrail'e karşı savasa girmesi büyük koruyucu Amerika'yı öfkeli edecekti. Ama savasa girmemek, daha vahim sonuçlar doğuracak, Ürdün'de krallık rejiminin yıkılmasına yol açacaktı. O zaman da devrimci bir rejim kurulacak ve Ürdün'de Misir, Suriye, Cezayir, Yemen gibi emperyalistlerin ve müttefikleri olan gericilere elinden uyuverecekti.

İste bu durumu hesaplayan Ürdün Kralı Hüseyin, tahtın halk kitlelerinin gazabından kurtarmak, dinamit gibi patlayacak öfkeli devrimci kitlelerin ayakları altında parçalamp amcazadesi olan eski Irak Kralı Faysal'ın akibetine uğramamak için savasa girmeye karar verdi.

Bu karar Hüseyin açısından oyunlu etkisini göstermeye de gectmedi. Hem savas sırasında, hem de savastan sonraki süre içinde halk artık başka tarafa baktığı, savasa ve savas sonuçlarına baktığı için Kralı düşürme kabasından vazgeçti. Devrimciler de artık Kral'ın ne menem bir Kral olduğunu kolay kolay anlatamıyorlar. Çünkü düşman İsrail'e karşı savasaları gerekiyor öncelikle.

Ayrıca o zamana kadar Ürdün'deki gerici baskıcı yönetimini bıkmış ve ikyüzündü her gün radyolarıyla, basınıyla anlatan ve böylece Ürdün halkının gerici krallık rejimine karşı girişikleri devrimci söyleme katında bulunan Misir, Suriye, Cezayir gibi devrimci Arap ülkeleri de, İsrail yeniliğinden sonra Araplar arasındaki dayanışma bozulmasına diye susmak zorunda kaldılar. Böylece Ürdün'de ve genellikle Ortadoğu bölgesinde statik korundu, bugüne kadar da korunmaktadır.

Türkiye'deki Ümmetçi - Hilafetçi çevreler de, sırasında konuşmaları ve gazeteleriyle Araplari destekler ve İsrail'e qatar görülmeyi, halkoyunu şartmayı amaç edinen politikalarına uygun buldukları.

Bunlar eyahudi emperyalizminden söz ediyorlar. Fakat bu emperyalizmin yaratıcı ve koruyucusu olan büyük emperyalizme, Amerikan emperyalizmine karşı en ufak bir söz söylemiyorlar. Üstelik, Amerikan emperyalizminin de, onun yavrusu olan İsrail emperyalizminin de karşısına çıkan devrimci güçlere elihad açıyorlar. Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki çizmesi demek olan Altıneli Filo İstanbul'a geldiği zaman hangi Ümmetçi, hangi Hilafetçi bu filoya karşı çıktı gelini protesto etti? İsrail emperyalizmini besleyip müslüman Arap halklarına saldıran Amerikan emperyalizmini hangisi kınadı?

Bunu yapmadıkları gibi, üstelik İsrail militarizmine, Yahudi emperyalizmine karşı savasa devrimci Arap devletlerine ve bu devletlerin başında bulunan devrimci yöneticilere de ver yansın ediyorlar. Örneğin savastan sonra yenilginin bütün suçunu Nasır'a yüklemeye çalışan bu gericiler, mal bulmuş magribi gibi İsrail karşısında uğramış yenilikçi bahane ederek Nasır'a ve sosyalizme catma fırsatını bildular. Her gün «Yenilen Arap sosyalizmidir» diyen bu çevrelerde göre Nasır İsrail'e karşı yenildiği için suçludur. Fakat mesela Kral Faysal hakkında bir tek kelime söylemediler, bir tek satır yazmadılar, onun Arap kardeşlerinin müslüman Arap halklarının yardımına koşmadığını, Yahudilere karşı bir tek kurşun atmadığını, bir tek uçak kaldırmadığını, bir tek asker savasa sokmadığını eleştirmediler.

Çünkü ashında Türkiye'deki Ümmetçi - Hilafetçi - Faysalı gericilerin üzerinde dardukları çizgi Tel Aviv ve Riyad'dan geçip Washington'a kadar uzanmaktadır. Onun için hedefleri İsrail yada Yahudi emperyalizmi değil, Ortadoğu'daki devrimci akımdır. İsrail'in Arap halklarını ezmesine karşı söyledikleri lokal laflar, yazdıkları ateglî satırlar İsrail'i zayıflatıacak çizgiye oturtulmadığı için, antiemperyalist savasa billurlaşıp somut bir kim-

lik kazanmadığı için hep aldatmacadan, palavradan ibaret kahyör.

Sunu da hemen söyleyelim ki, dünyadaki müslüman ülkeler arasında İsrail'i devlet olarak tanıyan ve onuna diplomatik, ticari, kültürel ilişkiler kurulan tek müslüman ülke Türkiye'dir. Hattâ Türkiye, Amerika ve İngiltere'den sonra İsrail'i tanıyan üçüncü devlet olmuştur. Çünkü Türkiye'nin mukadderati o zaman bürokrasinin elindeydi. Bürokrasi de her allahın günde Batılı olduğunu, Türkiye'yi bir Batılılaştıracağımı, Türkiye'nin artık bir Avrupa devleti olduğunu iddia etti duruyordu. İsrail devletini tamamak demek, oradan kovulan ve yurtsuz bırakılan milyonlarca Filistinli Arap yurtsuz kalmalarını kabul etmek ve bu haksızlığa evet demek anlamına gelecekti, bürokrasi ıçın hiç önemli değildi bu. Zaten Batılı olmak da bunu gerektiriyordu.

Bürokrasiden sonra İktidara geçen komprador burjuazisinin siyasi temsilcisi olan ve Ümmetçi - Hilafetçi akımın da müttefi bulunan DP ve AP İktidarları da İsrail'e olan ilişkilerini sürdürdüler, halen de AP hükümeti sürdürmektedir.

Şimdî dikkâlinin: Türkiye'deki Ümmetçi - Hilafetçi akım gerçekten İsrail'e karşı ve müslüman Arap halklarından yana olsalar, müttefik bulundukları AP İktidarına baskı yapıp Türkiye'nin İsrail'e ilişkilerini kesmesini sağlayabildiler. Hic degilse 1967 yılında İsrail'in Arap halklarına yaptığı saldırının sonra bunu yapabildiler. Fakat bu konuda bir tek kelime söylediklerini, bir tek satır yazdıklarını, bir tek konuşma yaptıklarını, bir tek kurşun olmuş mudur bugüne dek? Artık İsrail'e karşı, Yahudi emperyalizmine karşı olmalarının ne değeri kahir, bu karşı olma neyi ifade eder ve hangi somut meselede biçimlenip kendini ortaya koyar?

Amerikan emperyalizmine karşı Vietnam gibi birkaç yerde cephe açıldı, şüphesiz Amerikalılar Vietnam'da da, Ortadoğu'da da zayıf dumru döller, bu halkları bu kadar ezme imkanını bulamazdı. Ama bu, Faysal ve ona bağlı Ümmetçi - Hilafetçilerin işine asia gelmez. Çünkü onlar, Amerikan emperyalizminin üçüncü usaklarıdır!

• Devrimci maden işçilerinin kongresinde seçimlerde TIP'in desteklenmesi, sosyalist militanlar yetişirilmesi ve sosyalist ülkelerin sendikalarıyla ilişkiler kurulması kararlaştırıldı.

DEVRİMCI İşçi Sendikaları Konfederasyonu kurucu üyelerinden Türkiye Maden İş Sendikası'na 19 genel kurul toplantısı 7-10 Eylül 1969 tarihleri arasında İstanbul Reks Salonunda yapılmıştır.

Sene içerisinde Singer ve Demirküm fabrikalarında İşçiden yana sert direnisleri gerçekleştirmiş olan sendikanın genel kurul çalışmaları da olumlu ka-

rariyla bittiği bilinmiştir. Bu kongrelerden en önemlisi, sendikal mücadelenin yeterli güçe ulaşmadığı ülkemizde, daha güçlü eylemler için sosyalist ülkelerin sendikalarıyla ilişkiler kurulması ve bundan böyle her seçimde işçi sınıfının yararına olan partinin sendika tarafından desteklenmesidir.

7 Eylül günü kalabalık bir dileyici, konuk ve delege önünde

açılan kongrenin ilk konuşmasını sendika başkanı Kemal Türkler yapmıştır. Türkler, Türkiye'nin önemli bir dönemde bulunduğu açıklandıktan sonra, öncelikle işçilerin bu gelişim içerisinde kendi çıkarlarına ters düşen sarı sendikalar tarafından aldatıldığını belirtmiştir. Bunu anlıyan işçilerin yanmayı önemeleri karşısında direnen hareketlerine geçildiği belirten sendika başkanı,

Maden iş,

«Sendika seçme özgürlüğünü isverenlerin tanımamaları karşısında işçiler özgürlüklerini ilan etmişler ve fabrikalarda çahınları durdurarak fili durum yaratmak zorunda kalmışlardır. Maden - İş Sendikası bugün devrimci bir sendikadır. İşçiler çalışan insanlardır. Aha teriyle geçen insanlardır. Ve bugün sürdürdükleri bütün eylemleriyle yarattıkları, üretikleri güzel şeylerden kendilerinin de yararlanması içindir.»

«İşte büyük savaş bu noktada doğmaktadır. Ve bugünkü mücadele yakın tarihte kendi eliyle en güzel şeyleri yapanlarım yaptıklarına sahip olmasını sağlayacaktır.»

Türkler'den sonra geçen yıl Zonguldak olaylarında hapse attılan Alpdündar bir konuşma yapmıştır.

Son TIP genel yönetim kurulu toplantısında sendikacılara arasında ayrılık çıkan Mehmet Ali Aybar'ın yaptığı konuşma ise, parti genel sekreterliğinden istifa eden Rıza Kuas tarafından yer yer müdahalelerle kesilmiştir.

Daha sonra yerli, yabancı çeşitli sendikacılar ve ilim adam-

ları konuşmuşlardır. Bu konuşmaların ardından kongre başkanlığı seçimi yapılmış ve Kemal Nebioglu oy birliğiyle seçilmişdir.

8 Eylül günü çeşitli ülkelere sorunlara değinen kongre raporu incelenmiş ve rapor üzerine görüşme açılmıştır. Ayrıca kongrede rapor ile birlikte Türkiye meselelerini incelleyen sendika için aydınlar tarafından hazırlanmış bir kitap da delegelere dağıtılmıştır. Rapor çalışmalarını yanı sıra kararlar komisyonları da kurularak çeşitli konularda karar taslağı hazırlanmış ve sunulmuştur.

«Türkiye Maden İş Sendikası, iç ve dış sömürgeye karşı sendikal mücadelede yeterli olmadığını ve insanın insan tarafından sömürülmesini yoketmenin ancak sosyalist toplumlarda mümkün olacağını bir an bile akılda ekarmadan tekeli dev kapitalizme karşı IMF (Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu) içerisinde kavgaya, doğu bloku ülkeleri-

Denktaş kliği, devrimci Kıbrıslı öğrencilere de baskı yapmaya başladı

TÜRKİYE'de okuyan Kıbrıslı öğrencilerden çoğu, bu yıl yaz tatiline, adaya giderken, dinlenip eğlencenin yerine, halkla temas etmişler, Kıbrıs'un sorunlarını ve çözüm yollarını göstermişlerdir. Gençlerin bu devrimci eylemleri, Kıbrıs'taki işbirlikçi çevrelerde büyük panik uyandırmış, gençlere karşı aşağılık bir suçlama kampanyası açılmıştır. Geçen ayında «KIBRISTA İŞLENEN CİNAYETLER» başlığı altında yazda açıkladığımız taktikler yeniden uygulanmaya başlanmış, Kıbrıslı devrimci gençlere, yanı içinden çıktıları toplumun dertlerini bilmesel olarak ortaya koymaya çalışan, bu dertlere hiçbir kişisel çıkar gütmeden çözümyolu arayan, Kıbrıs'ın kendi çocuklarına, akla hayale sağlamayan damgalar vurmaya kalkışmıştır.

Gençlerin adadaki emperyalist İngiliz işlerine karşı çıkışını «Bunlar Türk Alayı'ını istemiyor» şeklinde istismareden veya «üss» kelimesinin anlamını kavrayabilecek bilgiden bile yoksun olan bu çevreler, yüksek öğrenim gençlerini,

toplumundan kopuksa bir duzeye göstermek için ellerinden geleni yapmaktadır.

Kıbrıslı gençler, geçen hafta yayınladıkları bildiride, çıkarları işbirlikçi çevrelerin kendilerine karşı girişikleri tertipleri ve bu tertiplere karşı cevaplarını söyle açıklamışlardır.

«Ahısqalımlı kötü bir gelecek yoktu bu yıl. Kıbrıslı gidea kardeşlerimiz, lokum + kolonya yesine kitabı gotürdüler armagan olarak. Yazın bunalıcı saatlerde denizden çıkmaya

lerinden yana tutma çabası içinde gençliği kötülemeye ve hatta -izüllererek belirtelim- kıyalan söylemeye teveşsüllü etiler. O kadar ki, Halkın Sesi Gazetesi, İstanbul'daki bazı gençlerin bir toplantı yaptığı ve bu toplantıda, A.KEL ile işbirliğine gidilip merkez Limasol olmak üzere bir takım eylemlere gecilmesi, bu arada Cumhurbaşkanı Muavinliği ve Cemaat Meclisi'nin işgal etme kararı aldıklarını yazdı. Ama bu bilgiyi nasıl ve kimden aldılar, haberin doğruluğu nerede? Bir araştırmaya bile gerek duymadan bir gazete bunları nasıl yazabilir? İşte gençliğin, halkın sorduğu bu. Biz kendilerini, toplumumuzun içinde söyleşilerini isbat ettiyoruz. Ve eğer isbata yanamazlarsa, bu davranışlarını da hezeyan olarak niteliyip, bundan böyle bu şekildeki herhangi bir hareket karşısında bu kişilerin birer «mezcup» olduğunu söylemekten de çekinmiyeceğiz. Zira bu hareketlerinin Tip'i yeri vardır ve adı da PARANOYA'dır.

«Aynı çevrelerin diğer bir yanında ZAFER ise, Yüksek Öğrenim Gençliğine içrenç bir açık mektup yayınlıyor, ve o-

nn, kendi deyimince kilit noktalarını yoluńu sapıtmışların elinden almaya çalışır. Aynı hezeyanların doğal bir sonucu olarak kabul ettigimiz bu ve bunun gibi yayılara cevap vermeyi bile çok görüyoruz.

«Yılmaz surası bilinsin ki, biz iidi ettiğimiz gibi arkadan yöneten yok, içimizden yöneten var. O da içimizdeki Toplum Sevgisi'dir.

«Geçen ay Ankara'da, kinalı bilinmeyen kötü niyetli kişilerin meydana getirdiği bir olay oldu. Cemaat Bürosu'na ve Kıbrıs Eleçiliğine aynı gecede birer bomba konuldu. Bu olayın arkasından, ya yanlış bir istihbarat veya art niyetli bazı kişilerin yalan ispiyonları sonucu, cemiyetimizin başkanı ile diğer bazı devrimci arkadaşlar, polis tarafından soruya çekildi. Bunu fırsat bilen «malum çevreler», mal bulmuş mağribi gibi «cigte» dediler caşrı sol fa-

aliyetlerinden dolayı polis onları teker teker yakalıyor. Bulardan zaten herşey beklenirdi. Ama bu yersiz sevinçleri uzun sürdürmeden, onlara en güzel cevabı Türk Emniyeti verdi. Suosuzluğu anlaşılan bütün arkadaşlar, sorgularından sonra serbest bırakıldılar. Esas suçlu işse, toplumun geleceğini düşünen, onun içim çalışan, herşeyini açık açık ortaya koyanlar değil, senelerce toplumu sömürün, onun başına kara bir yılan gibi çökreklenen çökareylardır. Her ne pahasına olursa olsun, onlara karşı direnişimiz devam edecektir.

«HER SEY; TOPLUMUMUZUN İÇİNDE BULUNDUĞU KÖTÜ DURUMDAN KURTULMASINI İNSANCA YAŞAMA SI VE KALKINMASINI SAGLAYACAK, GERÇEKTEK DEMOKRATİK DÜZEN İÇİN.»

Tertiplerin fiyasko vermesine rağmen Kıbrıs'taki çökaret

28 NİSAN 1969 TARİHİ ZAFER
— İşbirlikçilerin sesi «Solsa saldırıyor —

Yönetim, Bayrağı Kaptırmak üzere

Bozuk, karışık tohumlar serpilmiş, yer yer çeşitli aletlerle sürülmüş yoz bir tarlaya döndü Cemaatimiz.

Maocudan Staline, Anarşisten Yobaza kadar çeşit çeşit azgın fikirler kapladı toplumumuza. Hala İstanbul'da 38 zu aşınının Kıbrıslı bazı yüksek öğrenim gençliğinin yayınladıkları AKEL dilindeki beyanname bardağı taşıran damla olmuştu.

Bu fikirler ayrı oturandan da heter. Yalnız

TİP'i destekleyecek!

de iyi ilişkiler kurarak devam etmeye karar vermiştir. Bu ilişkiler bizi sendikalarının politikalarını göz önünde bulundurarak olumlu sonuçlar verecektir ve dünya çapında grev, süslene düzenleri mümkün olacaktır.

Kongre çalışmaları sırasında konuk olarak gelen Murat Sarıca ve İdris Küçükömer de birer konuşma yaptıktan sonra işgâlin kesinlikle politik bilinclemesinin üzerinde durulmuştur. Bu konu üzerinde bir iki delegenin bütün delegeler görüş birliğine varmışlar ve işçinin politik bilinclemesi çağrularının yapılması gereklidir.

Geliştirilen bu konu günümüzün somut politik konusu 12 Ekim seçimleriyle birleştirilerek bu konuda bir karar alınmıştır. Sekiz red oyuna karşı 61 delegenin onayıyla alınan kararda söyle denilmektedir.

12 Ekim seçimleri sendikamızın saptadığı tutumu kongremizde söz alarak konuşma yapan delega arkadaşlarımızın uyarıları ve teklifleri açısından inceleyen kongremiz şu karara varmıştır.

«Türkiyemizin ekonomik ve sosyal yapısı artık herkesce bilinen bir gerçek olmuştur.

«Bu yurt gerçeklerinin içslein, emekçilerin ve ezilen halkımızın yararına çözülmesi için çeşitli sınıf ve tabakaların verdikleri demokratik kavga hergün önem kazanmaktadır.

«İşçi sınıfının bilimsel ve demokratik öncülüğünde, bu kavga 12 Ekim 1969 seçimlerinde daha da büyük bir önem kazandığına göre diğer devrimci kuruluşların yanı sıra devrimci bir sendikanın üyesi olarak bizlerin de büyük devrimci katılmamız olması gereklidir. Devrimci tütüğümüz bunu öngörmektedir. Ana tütük (Md. 3 a, b, c, d, e fikraları). Biri hariç olsak üzere mevcut siyasi partilerin tütük ve programları ile yöneticileri hakim sınıflardan yanadır.

«Hakim sınıfların partileri e-

mekten, ezilenden yana bir davranış içerisinde olmadıkları gibi aracılı, tefeciye, toprak ağlığı müllesesesine ve Mustafa Kemal'in gösterdiği yolda emperyalizme karşı da kesin vaziyet almamaktadır.

«Bu durum karşısında:

«12 Ekim seçimlerinde sendika olarak tütük ve programı sınıfla ideolojimizi savunan TİP'in desteklenmesine.

«Bu örgüt içerisinde kol emekçilerinin, köylülerin, emekten yana namuslu aydların ve tüm ezilen halk tabakalarının gönül birliği ile çalışma yapmalarına,

«Sendikamızın bütün kademeğerinde partiye sahip çıkacak militan yetiştirilmesi için sınıfı açıdan devrimci eğitim yapılmasına ve Türkiye'nin kuruluşu adına yapılan eylemlerin desteklenmesine karar verilmiştir.

Bu karardan sonra çalışmalarını sürdürmen kongre idari ve malli konuda eski yönetim kuruluşunu aklamıştır. Kongre sonunda yapılan seçimlerde ise eski yöneticiler çalışmaları yeterli görülererek yeniden seçilmişlerdir.

MERHABA

Marksist, Leninist veya Maocu Her Çeşit Komünist Akıma Karşıyız

KÖROĞLU

Sosyalism, komünizm, Maoculuk, Amerikan düşmanlığı... Binalar günümüz gençliğini belki de fakülte ders kitaplarından daha fazla ilgilendiren, meşgul eden konular.

Dünyamızın bu gürkâ politik ve ekonomik durumu göz önüne alırsa pek de haksız bulmamak gereklidir. Lakin bu ilgi toplulukların kaderini, milletlerin geleceğim etkileyecek bir akıma habercisi şeklinde belirir. Bu buna da kayıtsız kalınmaması gereklidir. Bizim toplumumuz söz konusu ise bütün gelişmelerin gruplaşmalar hepimizin kaderi ile ilgilidir ve gereklî reaksiyonu görmelidir.

Dünyamızın bu gürkâ politik ve ekonomik durumu göz önüne alırsa pek de haksız bulmamak gereklidir. Lakin bu ilgi toplulukların kaderini, milletlerin geleceğim etkileyecek bir akıma habercisi şeklinde belirir. Bu buna da kayıtsız kalınmaması gereklidir. Bizim toplumumuz söz konusu ise bütün gelişmelerin gruplaşmalar hepimizin kaderi ile ilgilidir ve gereklî reaksiyonu görmelidir.

Dünyamızın bu gürkâ politik ve ekonomik durumu göz önüne alırsa pek de haksız bulmamak gereklidir. Lakin bu ilgi toplulukların kaderini, milletlerin geleceğim etkileyecek bir akıma habercisi şeklinde belirir. Bu buna da kayıtsız kalınmaması gereklidir. Bizim toplumumuz söz konusu ise bütün gelişmelerin gruplaşmalar hepimizin kaderi ile ilgilidir ve gereklî reaksiyonu görmelidir.

22 Nisan
1969
tarihli
HALKIN
SESi de
«Sohbet
tehdit
ediyor!»

lara hizmet etmekle suçlanmasındır.

İstanbul Kıbrıs Türk Talebe Cemiyeti, bu imzasız bildiriye «AŞAGILIK OYUNLAR TUTMAYACAKTIR» başlıklı bir bildiriyle cevap vererek şöyle demiştir :

«Türk toplumu olarak emperyalizm - Ingiliz emperyalizminden olduğu kadar, onun uzantısından başka bir sey olmayan Yunan emperyalizminden de - neler çektiğimizi halkınza hatırlatmak, Rum yönetimine karşı mücadelemi anti-emperyalist bir çizgiye yürütsem, Kıbrıs sorununa Türklerin de inan gibi yaşayacağı anti-emperyalist bir çözüm aramak, bildiri sahiplerine göre, başka nasa hizmet etmek, milli davaya düşman olmak, diye nitelendiriliyor.

«İşte kardeşler, yıllardır toplumumu emperyalizmin dümnen suyunda yöneten ve bu görevinden ötürü de pay alan İŞBİRLİKÇİLER, toplumumu yine emperyalizmin dümnen suyunda tutmakta kararlı olduklarını ilan etmektedirler. Hedefleri, toplumumuz içerisinde gençliğin aştığı anti-emperyalist çizgiyi dağıtmak ve anti-emperyalist cephe bir bütün olan gençliğimizi de parçalamaktır. Bu uğurda yapımıza eylemleri alıcılık olmadığını da son olaylar ve son tutumları göstermektedir.

«Bütün bunlar, aşagıda eklerimi sürdürmek. Türk toplumu adına bu rezil sınırları düzene karşı çıkan devrimci örgüt ve militan arkadaşlarımızı sindirmek amacını gütmektedir.

«İşte gençlik üzerinde bu denli aşağı yukarı oynanmak istenmemektedir. Sadece onların iflasını hızlandıracak bu oyunlar toplumuna yinelemiş çabalarında, bilime dayanan gençlik arasında tutunmayacak ve de gençlik toma karşı gereklî cevapları eylemleri ile verecektir.

ve işbirlikçi Türk yöneticileri, devrimci Kıbrıslı Türk öğrencileri karşı provokasyonlarına ve suçlamalarına devam etmeleridir. Bu provokasyonların amacı bu defa, Türkiye'de okuyan Kıbrıslı öğrencileri, devrimci düşman etmektedir. Zira Türkiye'de, bu yıl yeni geçen 500 kişi de dahil, 3000 Kıbrıslı Türk öğrenci bulunmaktadır ve bunlar arasında anti-emperyalist ve devrimci düşüneler hizla yayılmaktadır. İşbirlikçi yöneticiler, bu gelişmelerden dolayı telas içindelerler.

Son olarak 4 Eylül 1969 tarihinde, gece yarısından sonra İstanbul'daki üç Kıbrıslı yurdunu içinde de, işbirlikçiler, horak masaları vassatıyla gizlice bir bildiri dağıtmışlardır.

Bildiri lüks kağıda ve matbaada basılmıştır. Bozuk bir Türkçe ile kaleme alınan bildiride, yayınlanan kişi yada kuruluşun adı olmadığı gibi, hangi matbaada basıldığı da belirtilememiştir.

Bildiri sahipleri, güya Kıbrıs Türk toplumu içerisinde milli davaya karşı olan bir «düşmansı» varmış imajın yaratmak çabasındadırlar. Bu «düşmansı» kişi de mûcâhit öğrencileri görevde çağrıarak eihad aymaça çağrıldıkları.

Bu aşağılık bildirinin en ilgi çekici yanı ise, devrimci Kıbrıslı gençlerin emperyalizme karşı mücadele etmemek karşılık, bu gençleri başka unsur-

Çatlak Sesler!

• Oporianistlerle mücadele ediyoruz derken TİP'1 elliinden geldiğince suçlayanlar, biliyorlar mı ki, kendi dünyalarının dışında devrimci eylemin gelmesi için birlik - beraberlik ve hoşgörünün ne kadar gereklidir? Ülkemizde toplumculugun bazı çevrelerde hoş görülmendiği şu sıradır, tek toplumcu örgüt olan TİP'in devrimci - toplumcu geçinen kimselece baltalanması, bizzat kendilerinin kuyusunu kazmakta. Örneğin, Fransa ve İtalya gibi ülkelerdeki sol grubun kendi arasında bölünmesi, davalarına bir şey kazandırmayı çok sey kaybettirmiştir. Tek toplumcu, ilerici potansiyelin birliği güç olan TİP'i ve yöneticilerini suçlamak, en kısa ifadesiyle anaca ulaşacak yola karaçalı tohumu ekmektir. Yöneticiler bugün varsa, yarın yoktur. Her şey emekçinin elindedir. Yoksa emekçi olmadan, emekçi geçmişlerin elinde değildir.

MUSTAFA İLHAN
(Haçaslanlar Köyü'nden, Edremit)

MDD'lere Bir Uyarı

• Sosyalizm sözçüğünü ağzına almaya gekinen (!) sosyalistlere sesleniyorum. Yurdumuzda biricik sosyalist parti olan TİP aleyhine cephe alarak onu oportunist olmakla suçlayan efendiler! Evet, TİP'in kusurları olabilir, vardır! Ama sizin kusurunuz daha bir heybetli, daha bir kocamanı! Küçük burjuva alışkanlıklarını atamayanlara uymavınız! «Genç, Cephe» masası ile sizleri saf saf böldüp, elde pertvazlı «Milli burjuva» aramaya yönelteler bunu isterler. Yani eski alışkanlıklarını sırmış, cephenin çatlayıp erimesi! Türkiye'den neden nereye geldiğini düşününüz ve binbir güçlükle elde edilen sosyalist birikimi, monokoli gözükü salan sosyalistlere özgü burun kıvrıma hastahlığı ile TİP saflarında kaynagmaktan uzaklaşarak harcamayınız. Parti kusurlu ise ona yine sizler düzeltibilsiniz. Ama önce su «Milli burjuva» arama seferberliği bitsin, önce kolkola girip yürüyelim. Sonra parti içinde yapılar eleştiriler, sonra daha bir hızla hierenir, sosyalist aksa topallatan yöneticilerin yerine aksa hizlidanırılar getirilir. Önce su resmini gönderdiğim «Milli burjuva» avından vazgeçin. (Gönderilen resim, ANT'in bu hafif tazi basın sayfasında basılmıştır.) Hedefe aynı yollardan gitmez, hedef tektir. Yol da birdir. Hedefe omuz omuza, kol kola gidilir. Yumruklarınızı birlestirek alitedebiliriz ancak emperyalistleri ve kaleyi onlara içten acan usaklarını!

BEKİR EVİRGEN
(1. U. Hukuk Fakültesi Öğrencisi)

Zap, Zup, Tıss...

• Biz emekçiler, emekten yana aydınlar minnettarız, hele tam sosyalist gençler. Gençler deyince, bu bir yıldan beri eylemlerinin tılmınlı eleştirmek isterdim, fakat yazacak yer bulamayacağım için yalmış Zap'ıki hareket ve bu hareketi komprador burjuvazisinin nasıl başka yöne kanalize ettiğini kısaca anlatmak istiyorum. Bilindiği gibi Türkiye'de ailek, sefalet hükümlerden sırnerken, Boğaz Köprüsü yapımı gerçeklegmeye bağılar başlamaz, kafası çapraz, eli kalem tutan, milletini seven tüm sosyalistler karga çıktılar. Bu meydanda devrimci talebe örgütleri birleşerek, doğuda gect verinen Zap Suyu'na bir köprü yapmayı, böylece de Türkiye halkına, bilhassa köprüsü, yolu, okulu, hattâ ekmeği dahi olmayan, sefalete terkedilmiş doğu halklarını eyleme sokmak, bilincsiz vatandaşları sömürgeye karıştırmak olacaktı. Fakat ne oldu? ANT Dergisinden başka basım hiznesi yer verdi? Diyeceksiniz ki, Milliyet önderlik yaptı, kampanya açtı, para topladı. Ah keşke toplamasaydı. Bütün talihsizlik orada başladı zaten. Senra projeyi yapan ve gençlerin başında ta oraları kadar gitme zahtetine katılanın sarmı minar Tayyar Tayyar hocanın bu işi nasıl kabul ettiğine şagyrornam. O yagıtçı bir hocanın Türkiye koşullarına göre devrimci olamayacağım gençlerimiz bilmesi lazımdır. O da ikinci talihsizlik... Gelelim gençliğin kendisine... Okulların kantinlerinde babalarının verdiği harçılıkla çay kahve içip teori tartışmaları yapmak devrimcilik değildir. İlk yolda ne olursa olsun tesbit edilen ekipler Zap'a gidecek, bizat kazma kurek elinde çağrıldıkları, ne oldu? Birinci ekip kaç kişi? İkinci ekip yalnız 19 kişi. Gidenler de kazma kureğin ne denli zor olduğunu görürse, kimisi folklor arastırmasından imis, kimisi uzman. Bazıları da polis takip ediyor korkusuz de Van Hava Alam'ından uçağa atıldığı gibi İstanbul boylamış. Daha kötüsü, doğu halkın alleri duyduğu devlet kuvvetleriyle işbirliği, devlet araç ve gereçlerinden istifade etme yoluna başvurulmuş. Bu kadar hengame ile amacı yalmış köprü yapmak ise, ne Nizam yarlı adına devrimci hareket demenin?

KEMAL KOYAS
(TİP Kartal İlçe Başkanı)

CIA'nın Vietnam'da kurduğu karşı-gerilla: Yeşil Bereliler!

Vietnam'da Amerikan emperyalizminin halka karşı giriştiği terör hareketlerinden bir sahne !

Vietnam'da emperyalizme karşı halkın savaşına şimdi de CIA - Amerikan Ordusu ebatı eklendi

İste Amerikan emperyalizminin Vietnam halkına getirdiği özgürlük aramaları : Ölüm !

Selma ASHWORTH — Londradan Yazıyor —

HAZİRAN sonundan beri Amerikan ve ölümlerinin ağız kalabarı gibi yapılarak anlatılan, doğru dürüst açıklanmamış, örtbas edilmiş gibi bir haber yer almaktadır: «Bir Vietnam'ı aldıren Yeşil Bereler tutuklandı.

Kim bu «Yeşil Bereler»? Vietnam'daki gerçek görevleri nedir?

CIA'nın elemanı sivil Amerikanlılar, 1957 senesinden itibaren sistematik bir şekilde Vietnam'a gelmeye başlamışlardır. «Adviser» danışman olarak, bir tür akıl hocası rolünü oymuyorlardı. İşte bu «akıl hocaları» yavaş yavaş, gayriresmi olarak Güney Vietnam askeri birliklerine savaş takikleri, gerilla usulleri öğretmeye başlıyorlardı. Ayn zamanda gerek Vietnam, gerekse Kambodça, Laos ve Tayland hakkında bilgi topluyorlardı.

«Akıl hocalarının» Washington'a yolladıkları raporlarda söyle bir önerisi vardı: «Güney Vietnam'ın dağlık bölgesinde ve kuzey sınırlarında yaşayan ve sayısı bir buçuk milyon bulan halklar Vietnam'dır. Hem Saygon hükümetine hem de Vietkong'a karşı gelmektedirler. Bunlar Çin asılı NUNG'lar; Malay - Polinezya asılı dağ kabileleri; Kamboçyalı, Laoslu ve Taylandlılardır. Yaptığımız araştırmalar sonucu, bu halkların paraş asker olmaya kabul edeceklerini anlamış duruyoruz. Buna göre kurulu bir ordumuz, bir askeri güçün istihbarat toplamada ve karşı - gerilla takiklerinde çok yarar olacağım sanıyorum. Bu konuda ne düşünceliğimde olduğum bildirilmesi.»

O zaman Başkan olan J.

Special Forces'un komutasını ele almışlardır.

Amerikalı Yeşil Berelerin emrinde ve «Special Forces»un yardımında bugün 50.000 kişilik bir askeri güç haline gelmiş olan «Montagnards» ve «Nung» kabileleri, Vietkong'a karşı Vietkong gerilla takikleri kullanmaya girmiştir.

«Yeşil Berelerin» ve «Special Forces»un, Amerikan ordusu ve Güney Vietnam hükümeti ile hiçbir ilişkisi yoktur. Doğrudan doğruları CIA'nın bir kolu olarak çalışırlar. Ve 50.000 kişilik paraş askeri da parasını CIA'nın bütçesinden alır.

İste 20. Haziran 1969'da Nha Trang'da, Saygon'a 200 mil mesafede «Special Forces»un karargahında 55 yaşında bir Vietnam'ının öldürülüş hikayesi, CIA'nın ne anansız metodlara başvurduğunu ve nasıl bir güç olduğunu bizlere bir kere daha hatırlatmıştır.

CHU VEN THAI KHAC, diler bir adıyla VU NGOC NHA (hos daha başka isimleri de var ya) 1951-54 yılları arasında Fransız İstihbarat servisi 2. Büro (Deuxieme Bureau) için çalışmıştır. Sonra yüzbaşı rütbesiyle Güney Vietnam askeri emniyeti saflarına katılmıştır.

KHAC 1959'da Kambodça'ya kaçmış, 1963'de Ngo Dinh Diem rejiminin yıkılmasıyla tekrar Vietnam'a geri gelmiştir. KHAC Kambodça'da bulunduğu sırada, Başkan Thieu'nun politik konularda damga vuranlığı yapmakta kaynaklanan suçuya tutuklanmıştır olan H. Van TRONG'un yakın dostuydu. Van TRONG, 23 Temmuz'da Saygon'da bir casusluk şebekesi yönetim suçuya hapsedilmiştir. Bu şebek Saygon, Phnom Penh

ve Paris'te geniş bir şekilde çalışıyordu.

Güney Vietnam polisinin verdiği bilgiye göre bu şebekeye ele veren bir kadın ajan, Saygon'a NAM adında bir Vietnam casusu tarafından yollanmış.

Aşında TRONG casusluk şebekesi Paris'te CIA'nın Güney Vietnam İstihbaratında çalışan ajanları tarafından ortaya çıkarılmıştır. CIA'nın dosyasında KHAC'in Kurtuluş Cephesi'nin CIA tarafından bilinen ajanlarıyla, çekilmiş resmi vardır. CIA bu resmi Paris'te elde etmiştir.

KHAC, Kambodça'da sırgında iken TRONG ile yakın ilişki kurmuştur, bu da mide bulandırılmıştır.

Saygon, KHAC'ın isminin Uluslararası Kurtuluş Cephesi ajanlarıyla ve TRONG ile yakından karışmış olmasının hayret ve korku ile karşılaşmıştır. Çünkü, KHAC, Saygon hükümeti hesabına çeşitli istihbarat işleri görürükten sonra, Başkan Thieu'nun

sahsi dostluğununu kazanmıştır. Ve bir süreliğine CIA ajanıydı.

KHAC, Saygon ve CIA ıgın çağrarken Vu Ngoc NHA ismini kullanıyordu. Fakat son bir buçuk yıldır da «Yeşil Bereler» için yaptığı işlerde eski adını, Yüzbaşı Chu Van Thai KHAC'ı kullanıyor. Görevi Yeşil Berelerin Laos ve Kambodça'da kullandığı ajanlar hakkında tahlükat yapmak ve elinde mevcut olan çok zengin dosyalarдан Vietkong'a işbirliği etmesi ihtiyatlı olanları ayıklamaktır.

Son iki ay içinde Yeşil Berelerin Laos ve Kambodça'da ajanlarından iki tanesi kayiplara karıştı. Yeşil Bereler, kullandıkları kimselerden birinin düşarı haber sizindirğini tahmin ettiler. KHAC ve TRONG sık sık Kambodça'ya gider gelirlerdi. İste 10 Haziran'da KHAC'ın kaçak olarak Kambodça'ya gittiği seferden birinden dönerken sırında Yeşil Bereler tarafından tutuklandı.

ANT'a abone olunuz, abone bulunuz !

Yıllık 44 lira
6 aylik 22 lira
3 aylik 11 lira

Almanya'nın Hallstein Doktrini iflas Ediyor!

Bon hukümetinin derdi büyük, etekleri tutusmuş, telaş içindeydi. Şimdi de Batı Almanya'nın siyasi ilişkisi olan devletler, genel Batı Almanya'nın ortaya attığı «Hallstein doktrini» gereğince Doğu Almanya'yı tamamlayordu. Her kim Doğu Almanayı tamrsa, Batı Almanya o devletle tüm ilişkilerini kesiyordu.

Bugün ise «Hallstein doktrini» paspas gibi çığnemektedir. Son bir ay içinde Frak, Sudan, ve Kamboçya Doğu Almanya ile siyasi ilişkiler kurmuşlardır. Bu üç devletin Kamboçya'nın Batı Almanya ile siyasi ilişkisi vardır. Bu durumda Batı Almanya «Hallstein doktrini»ni tatbik edip, Kamboçya ile siyasi ilişkilerini kesmemiştir, sadece siyasi münasebetleri sınırlık sürdürmüştür.

Zira Batı Almanya, Avrupa'da politik, ekonomik ve endüstriyel bir güç olan Doğu Almanya'yı sanki hiç yokmuş gibi bilmemezlikten ve görmemezlikten gelemeyeceğini artık realize etmiştir.

Avrupanın ve dünyasının dört bir yanından sesler yükselmektedir. Belçika'da yayınlanan «Pourquoi pas» dergisinde Profesör Henri Rollin, «Doğu Almanayı tanımadım, şayet Avrupanın emniyetini diliyor ve gerçinlik gidermek istiyorsak, SARTTIR. Sosyalist devletlerin en ileri gitmiş olanlarından birini tanımamak çok saçmadır.» demektedir.

İngiliz İşçi Partisinin Blackpool'daki yıllık kongresinde İşçi Milletvekili William Wilson: «Doğu Alman Demokratik Cumhuriyetini tanımamazlıktan gelmek enayiliklidir,» şeklinde konuşmuştur.

Hollanda'da çeşitli partiler Doğu Almanya'nın Hollanda tarafından tanınmasını kabulmez bir durum olduğunu, parti toplantılarında, kongrelerinde ve parlamentoda belirtimlerdir.

Afrika, Asya ve Latin Amerikalı devletler ise çekinmeden «Hallstein doktrini»ni nice sayacaklardır. Uruguay'da Temsilciler Meclisi Başkanı Luis Rincon PERETT «Bazı devletlerin Doğu Almanyayı tanımamadıkları, dünyamın bugünkü gerçek manzaraıyla bağdaşmamaktadır.» demmiştir.

Ekvator Cumhurbaşkanı yardımcısı Jorge BAQUERIZO, Ekvator'un Doğu Almanya ile siyasi ilişkilerini zorlunu olduğunu ve Doğu Alman ekonomisinin dünyamın herhangi bir ileri endüstriyel devleti ile boy ölçüsecek durumda olduğunu açıklamıştır.

Hindistan'ın Doğu Almanya ile siyasi ilişkileri yoktur, fakat Hint ajansı PTI'ya göre asrı sağdan asrı soفا kadar bütün partiler (sağ: Swatantra parti, hâriç) Hint hükümetinin Doğu Almanayı tanımasını istemektedir. Başbakan Bayan Indira Gandhi ilk açıda Doğu Almanya ile bir ticari temsilcilik kurulacağını ve bunu diplomatik ilişkilerin izleyeceğini Parlamento'ya temin etmiştir.

Bizzat Batı Almanyanın içinde de «Hall-

stein doktrinine karşı hasmet artmaktadır. Batı Alman ajansı DPA'yu haberini vermektedir. «Tübingen'deki Wicker Easttilisi'nin yaptığı bir sondaj sonucu, Batı Alman halkın %88'inin Doğu Berlinle konuşmaların derhal başlaması dileğinde olduğunu.

Batı Alman sendikalarının yayın organı «Welt der Arbeit»: «Ükinci bir Alman devletinin tanınması öncemek mümkün değildir.» diye yazmaktadır. Batı Alman Sosyal-Demokrat partisinin Schleswig-Holstein başkanı Jochen Steffen: «Hogumuzu gitse de gitmesse de Doğu Almanyayı özgür bir devlet olarak tanımp, bazı problemlerin kısmen çözülmesi ne yardım edebiliriz.» demistiştir.

Fakat hiçbir yerde infial Danimarka ve Norveç'te olduğu kadar şiddetli değildir. Çünkü «Doğu Almanya'yı bir devlet olarak tanıma sorunluğu vardır.» gibi laflar ederken bir den Danimarka ve Norveç kamuoyları kendilerinden sınırlı kadar gizlenmiş olan bazı gerçekleri öğrenmişlerdir. Hikaye şu: Danimarka ve Norveç parlamentoları, Demokratik Alman Cumhuriyeti Halk meclisinden ikinci milletvekilini Danimarka ve Norveç'e davet etmişlerdi. İşte bu davet Danimarka ile Norveç'in gerçekten bağımsız birer devlet olmalarını kamuoyuna gösterdi. Zira NATO'nun bir şartı da NATO'ya bağlı devletlerin Batı Almanya'dan İZİN ALMADAN, Doğu Alman'a VIZE VEREMİYECEĞİDIR.

Yani Danimarka ve Norveç hükümetleri evvela Batı Berlin'de «Müttefikler Seyahat Ofisi»ne başvurup, izin almaları ve onda sonra vize vermeleri mümkündür. Bu ofis adının Müttefikler Seyahat Ofisi gibi bir ismi tasmasına aldanmıyorum, doğrudan doğruya Bonn hükümetine bağlıdır. Oradan izin alma ve izin vermez.

Ve Bonn «Hayır» derse, Danimarka ve Norveç hükümetleri çatışalar da patlasalar da «Doğu Almanlara vize veremezler. Sımdı Danimarka ve Norveç parlamentoları birbirine girmektedir. Doğu Almanlar davet eden Danimarka milletvekili Gert Petersen: «Çok önemli bir konuda bağımsızlığımızı savunuz,» diye bağırmıştır. Bir başka milletvekili Meta Ditzel: «Memleketimize kim girebilir kim giremez, bunu Batı Almanya kararlaştıracaksa Danimarka özgür ve bağımsız bir devlet değil.» diye konuşmuştur.

Danimarka dışişleri Bakanı Hartling, gelecek NATO dışişleri bakanları toplantısında bu konuyu ciddiyetle ele alacaklarını bildirmiştir. Aynı protesto sesleri Finlandiya'dan yükselmemektedir.

Yazımıza son verirken bize erişen haber Mısır hükümetinin Doğu Almanya ile siyasi ilişkileri kurmaya karar vermiş olmasından Alexandre Guiller'in bir yazısında dediği gibi Doğu Almanya'nın tanınması ve Hallstein doktrinin yıkılması çağınızı kaçınılmaz zorunlulığındır.

Sir Robert Thompson, Vietnam savaşının istihbarat kısmında bir hayli çahırgan olan İngiliz mütəhassusu, 1966 yılında Saygon'da Amerikan ve Güney Vietnam istihbarat örgütü ve başka haber alma kuruluşları arasındaki rekabet ve haber gizleme adetleri bu olayın erteye girmesine yol açmıştır.

İste gerek CIA ile Ordu arasındaki çökememelişlikler ve görgü ayrınlıkları, ve gerekse de CIA ile diğer Güney Vietnam istihbarat örgütü ve başka haber alma kuruluşları arasındaki rekabet ve haber gizleme adetleri bu olayın erteye girmesine yol açmıştır.

İste bu hırsızlıklar sonucu, Ordu, Yeşil Bers'lerden Albay Robert B. Rheault'u, Binbaşı David Crew, Binbaşı Thomas Middleton, Yüzbaşı Lelahud Brunley, Yüzbaşı R. Marasco, Yüzbaşı B. Williams, Çavuş Edward Boyle ve Alvin Smith'i tutuklamış ve askeri mahkemeye vermiştir.

CIA'ın Yeşil Bers'lerini savunmak fizere Vietnam'a gelenin Amerikalı avukatlar, artılarla CIA'ya dayayıp söyle demektedirler: «Savci, değil bir Vietnamlıının iddiaları, fakat böyle bir Vietnamlı'nın yaşamış olduğunu dahi ispat edemeyecektir.»

Yani, CIA'nın yolumun önüne her çikan amansızca ezilir. Amerikan Ordusu CIA'ya kafa tutmaya kalkınca, CIA, ordunun prestijini bez paralı eder.

Şimdi bu subaylara ordu ce-

Saygon ile temas ettiklerinde Paris'te CIA'nın eide ettiği resim ve KHAC ile NHA'nın aynı adam olduğu ortaya çıktı. Yakalanın casusu ne yapmak gereğine gelince, durum nazikleşiyordu. Zira her ne kadar dis görünüşte «Special Forces», Vietnam'daki Amerikan Kuvvetleri Genel Kurmayı General Thomas Mabry'ye bağlı iseler de, emirlerini doğrudan doğruya CIA'den alırlar.

Sayıt bir CIA ajansı, sadece işinden kovulursa, buna casusluk argosunda «terminated» (isi bitmiştir) deniyor. Sayet bir CIA ajansına işinden atılmamasına sebebi sadakatinden şüphe ise, ihanet etmiş olması ihtiyimal ise, yahut verdiği bliğye güvenmeye artık imkan yoksa, buna arada «terminated with prejudice» deniyor, böyle bir ajansı CIA bir daha katıyan işe almayır. Yok, bu ajansın ihanetinin sonuçları çok tehlikeli ve ağır ise buna casusluk «ingosunda «terminated with severe prejudices» deniyor. Bunun iki anlamı vardır, «Put on ice in the country's yahut sput on ice out of the country». Her iki şekilde hapis cezasıdır.

Fakat CIA'nın bir casus için vereceği en ağır karar «terminated with extreme prejudices» dir ki, bu da kısaca ÖLÜM cezasıdır.

KHAC tutuklanınca, Saygon'daki CIA ofisine başvuran Yeşil Bers'lerin yüksek rütbelli subayı Colonel Rheault, CIA ofisinden «Şimdiki halde bu adamı hiç bir şey yapmayı» emri almıştır. Fakat KHAC'in casus olmasının Yeşil Bers'lerin bir çok ajanslarını ele verebileceğini biliyor iden Col. Rheault «KHAC hemen bütün ajansları onun isimlerini biliyor. Bu adamı serbest bırakamayız. Bir şey yapmalyız.» cevabı vermiştir.

Bunun üzerine Saygon'daki CIA ofisi: «In that case I advise you to TERMINATE HIM WITH EXTREME PREJUDICES» demistiştir. Yani Türkcesi ve kısacası, «Hakkundan gelin, öldürünsün...»

İngiltere'nin Observer gazetesi yazarı Murray Sayle diyor ki: «CIA'nın bu gibi temizleme, adam öldürme işlerini yapan özel elemanları olduğu herkesin bildiği gerçektrir.»

KHAC, «Special Forces»in

General W. Abrams Vietnam'daki Amerikan Genel Kurmayı. Ve dilpediz, dosdoğru askerdir. CIA'nın gevirdiği dolaplardan hoşlanmamaktadır. Amerika'nın Vietnam'daki gizli ve özel faaliyetlerinin Vietnam'ların güvenini zedelediğini iddia etmektedir.

İste gerek CIA ile Ordu arasındaki çökememelişlikler ve görgü ayrınlıkları, ve gerekse de CIA ile diğer Güney Vietnam istihbarat örgütü ve başka haber alma kuruluşları arasındaki rekabet ve haber gizleme adetleri bu olayın erteye girmesine yol açmıştır.

Bütün dünya proletlerini aşağı kaldırın gerçek bir olayın romanı:

SACCO İLE VANZETTI'NİN ÇİLESİ

Yazar: HOWARD FAST

Yürekleri insanlık için garip tertemiz iki iççinin inancı yüzünden yillere cektiler korkunç acılar... İnsanlık tarihinin unutulamayan en büyük adlı cinayeti... Yedi yıl boyunca bütün dünyayı mesgul eden bir davannı heyecanlı ve ibret dolu hikayesi...

Belli başlı bütün kitapçılarda arayınız. Yeni Çaktı. 10 Lira.
PAYEL YAYINEVİ - P. K. 889 İSTANBUL

Ant Der : 603

za veremeyecektir. CIA «höt» demistiştir. Orduya düşen de, tükürküldüğünü yalamaktır.

Saygon'daki Reuter Ajansı ve Guardian Gazetesi'nin muhabiri Ian Wright'in bildirdiği göre, Yeşil Berseler ve «Special Forces» için gähşan 31 yaşında Thai Khac Chuyen adında bir Vietnamlı teröristen KAYIPTIR. Ve CIA tarafından öldürülüğü söylüyor.

Bu, CIA için daha getrefil bir iş olabilir. Zira CHUYEN'in karısı ve ailesi Saygon'da kıyametleri koparmakta, Amerikan Büyükelçisini ve Güney Vietnam Başbakanını harpalamaktadır. Ve CHUYEN'in öldürülmesi davaasına bir Vietnam mahkemesinin bakmasını istemektedirler.

Bütün bu pislikler arasında insan suallı sormaktan kenar kendi kendini alamıyor: Vietnam savasını yapan gerçekten Amerikan Ordusu mudur. CIA mıdır?

DEVİM STRATEJİSİ
AÇISINDAN

Osmanlı toplum yapısı

Muzaffer Sencer

Türkiye'de son zamanlarda doğru devrim stratejisini tesbit etmekten sonra Osmanlı ve Türkiye toplum yapısının bilimsel şekilde ortaya konulması sorumluluğu soldaklı son tarihçimizde bir kez daha anlaşılmıştır. ANT YAYINLARI, bu amaca, İdris Küçükömer'in «DÜZENİN YABANCILAŞMASI» ve Yıldız Sertel'in «TÜRKİYE'DE İLERİCİ AKIMLAR» isimli kitaplarından sonra genel bilimadamlı Muzaffer Sencer'in «Devrim Stratejisi Açısından OSMANLI TOPLUM YAPISI» adlı eserini okurlarına sunmaktadır. Sencer, bu eserinde, Osmanlı toplum yapısı üzerine çeşitli görüşleri tek tek eleştirmekte ve bu toplum yapısının hangi kategoriye girdiğini marksist bir metodla tespit etmektedir. Sencer'in bu kitabı, son zamanlarda devrim stratejisi tartışmalarına da açıklık kazandırmaktadır. Lüks krome bez rövşenli ofset kapak içinde 340 sayfa 10 Lira'dır.

Ant'in Öteki Kitapları

- ZAPATA, Robert P. Millon, 5 Lira
- MAVİ GÖZLÜ DEV (Nazım Hikmet ve sanat), Zekeriya Sertel, 10 Lira
- DINLE YANKEE, Wright Mills, 10 Lira
- TÜRKİYE'DE İLERİCİ AKIMLAR Yıldız Sertel, 15 Lira
- ÇİZGİLİ DÜNYA Ferruh Doğan, 5 Lira
- İNCE MEMED I (9. Baskı) Yağar Kemal 15 Lira
- İNCE MEMED II (2. Baskı) 15 Lira
- MILLİ KURTULUŞ CEPHESİ Douglas Bravo, 5 Lira
- DUZENİN YABANCILAŞMASI İdris Küçükömer, 7,5 Lira
- ANARŞİZM Duclos - Cohn Bendit, 7,5 Lira
- ROMAN GİBİ Sıhlıha Sertel, 15 Lira
- SIYAH İKTİDAR Stokely Carmichael 7,5 Lira
- YAŞANTIM Yevtuçenko, 5 Lira
- NAZIM HİKMET'İN POLEMİKLERİ Kemal Süker, 7,5 Lira
- SABAHTİN ALİ DOSYASI Kemal Süker, 7,5 Lira
- GERİLLA NEDİR Alberto Bayo, 5 Lira
- SAVAŞ ANILARI (2. Baskı) Che Guevara, 10 Lira
- UÇ ANADOLU EFSANESİ Yağar Kemal, 10 Lira
- ORTADİREK Yağar Kemal, 15 Lira
- YER DEMİR GÖK BAKIR (Tükendi) Yağar Kemal, 15 Lira
- OLMEZ OTU (Tükendi) Yağar Kemal, 15 Lira
- MARKSİZMİN TEMEL KİTABI (Toplatıldı) Emile Burns, 5 Lira
- GERİLLA GÜNLÜĞÜ (Toplatıldı) Che Guevara 10 Lira

Genel Dağıtım: ANT YAYINLARI P. K. 701 — İstanbul
İstanbul Dağıtım: GE-DA
Ankara Dağıtım: Aydin Kitabevi
Ege Dağıtım: DATİC

Ege'nin sığağında tüütün kavgası!

Osman Y. Çobanoğlu

TÜTÜN DİZEN KÖYLU KADIN
— Ekmek kavgasında telef olanlardan —

«Aha o kız gelin etezi bu yıldı, dedi Çileli Halli Göğem. Ellini ileri uzattı. Tarlanın öte ucunu gösterdi. Avuç içlerini ısıttıktan sonra: «Sağdaki karun. Onun yanındaki gelinim. Soldaki, elinde sepet olan da gelinlik kızım. Tütün iyi olsa dedik, piyasa düzgün açısa dedik. Beklettik. Olmadı şimdide dek dürüs bir tüttünlük. Tüccarlar dolanır yörende. Almazlar, burun kıvırırlar. Hükümetin belli adamları var kuralarda. Onlarla en yüksekte bulunur. Ona dayandıracak, tüütün piyasası su fiyat derler. Salverirler nemi sonra. Bekletirsin yüzüne bakan olmaz, kokar gider. Tüccar alıma alıma, en son uyarına getirip bir çelmede yukarı sen. Başlıklar de tüccar arkadaşlar. Vay tüütün bezukmus, iyi yetiştiremişişin, sularnamanmış, bilmem ne... deyip çekilirler bir kiyuya.»

Akhisarlı Mehmet Tombalak, daha bir umutsuz, daha bir acılı. «Gözü kör olsun bu Alamanaya'yi çıkaramus,» diyor da ayrı bir şey demiyor. İçi yanın, dolu. Hep sövgüyle başıyor söyle. «Anasını avradı... Ülen yiyeceğin bokun önlene...»

Manisa'nın İğdeci'inden Ali gürbüz, «Kız çocuğu Alamanaya'ya yollamı mı?» diye girtyor söyle. Sonra yermeler söymeler arkaya arkaya. Kendini suçluyor, ileri gelenleri suçluyor, hükümleri suçluyor. Sürdürüyor sonra: «Umut işte. İş olmayan bir yerin umudu bu. Şu kız çocuğu işte. On sekizine yeni başyor. Alamanaya yollayacaktım onu. Sirası da geldi. Her bir boku tamam. Tamam ya olmadı. Tohtular çürük çakardı. Sapçağlam kişi çürük çakardı. Ben kozmı bilmem mi? Ben büyütütm. Hiç bir şeyi yoktu. Geise bizi kurtarırdı belki. Dün İstanbul'dan geldi. Pasaportu masaporlu çakardık canum. Çakardık ya sır keyverdi deyyuslar. Peki, burdaki tohtur neden görmedi derdimi. Aynaya tuttu işte ya. Senin anlayacağın ye-yinti isterler. O da bizde yok. Nereden olsun. İki bin lira ödümeli. Üç bin olarak ödeyeceğiz...»

Ege'de iki tür insan var aynı göğün altında, aynı tanrıların kulu. Varlıklar, yoksullar! Varlıkların özel araçları, özel silrücüler var. Tutmalari, beslemeleri, koruyucuları.. sırtıyla.

TÜTÜN FİDESİ
— Mesakkatin Ürlüsü —

«Ets dese et, «Gut» dese sit gelir.

Yoksullar sabahdan akşamaya, akşamdan sabaha dek toprakla kırbaçın altında eziliip telef oluyorlar. Ova çatır çatır yanar. Borç gırlığı aşmış. Çoluk çocuk düzeye inmiş. Begikten seken çağlıyor, mezara bakan çağlıyor. Yıl yıldan, gün günden kötü gidiyor. Her gün bir uğursuzluk, bir kötülük doğuruyor.

Ege insanının çocuğu irgat, çocuğu yani, çocuğu da birkaç dönenme bağlamış umudunu. Birkaç kalp tüttün, birkaç çuval pamuk. İki sepet incir yada zeytin, on - onbeş lira gündelik..

Tütünün kirazı bitti çocuğu yerde. Pamuğa gitrecek geyri. Aşmaya durdu pamuk. Susuz yerlerde devşirilir. Yakında hep ten açar. Bu yıl zararı yok. Maşallah da yok hanı. Yağmur çok yağdı. Sularabilen yerler daha iyi. Ama herkes buğday ektil. Eskisi gibi pamuk tarlaları nerde? Kırçıldıda pek iyi olmadı buğday. Çok güpre ister. Güpreyi yedi mi de su gereki.

Bolca suadın, gübresini verdin mi bizim bugdaylar da iyi olur, değil mi ya. Amerikan bugdayı olursa da ne olmuş. Hüc! Gelinlik kız gibi nazlı. Boytanır boylanır, bir bakarsın. Gürperek güverir..»

Kırca sakalı uzmaşı, yüz oyunlarını bürümüş. Ahn çizgilerini ter doldurmuş. Terin kuşadığı yerler, ak ak tuz baglamış. Yüzü gözü toz içinde Sazlı köyü Hasan Usta'nın. Sivas köylüklerindenmiş. Sazlı köye ugak gelmiş cocukluğunda. Kimi kimse yokmuş. Sonra Sazlı köyden evlenip kahvermiş. Şimdi hem yarcılık, hem ırgatlık edermiş.

«Bizlerde para yoka, diyor Hasan usta. «Her şey veresiyo, borca. Tütün veresiye, pamuk veresiye der, dayanırsın. Piyasa ağına da hemen elinden atıverirler. Yeniden başlar, arkası kurumadan borç. Tohumuydu, gübresiydi, ivri ziviriye derken, kardıverir kahr. Ne olduğunu billemezsin..»

Davullar, Kuşadası'yla Söke arasında ufak bir bucak merkezi. Kuşadasına bağlı, dag eteğiyle deniz düzüğünden arasma kurulmuş. Devlet yapılarıyla birkaç varaklı evinin dışında bütün evler tek katlı, gösterişsiz. Saz damaların üstünde gelişigüzel kiremitler dirkenmiş. Her evin önünde ufak bir harim, bir kaç ağaç var. Tarlalar, Kuşadası Körfezine doğru serpilmiş, ufak bahçe biçiminde. Bucagın sırtı daga dayanır. Tütünler kırılmış, çizi çizi sapları kalmış tarlalarda.

«Sen de tüütün diziyor musun?» dedim beg - altı yaşlarında zayıf, kansız bir kız çocuğuna. Daha oyun çağına bile gelmemiş, ufak. Durdu. Yüzünde bir yadrigın baktı. Sonra: «Bak, dedi. «Bak dayı, ben nası dizerim tüttünü. Her gün dizerim böyle. Kirmasını da bilmem ben. Gece de burada yatarım. Babam gündelik gider. Zeytin de toplarım. Anam ta orda tüütün devşirir..»

Eylül sığağı nefes alırmıyor. İrgat başları sık babam sık ediyor ırgatları.

Nuri usta, kırk yada kırkbesinde. Esmer, zayıf, ufak bir yapı ustası. «Bizim yoksulluğumuzda zenginler daha bir zenginleş,» diyor. Arkaadan: «Otuz beg - kırk gündür çalışmıyorum. Belime taş düşüdü ya-

Tutuklu gençler arası dayım

Yusuf'a bir gül koparıyoruz
Birinci koğuşun havuzundan
Şakaya karışık bir hüzün gülü
Tutuklu olsamın güllünlüğü
Unmadan yağmuru kırmızı çiçek
Devrimin rengi, uçucu ve berrak
Eşyayı ve insanı kavramış
Usta hırsızlar arası dayım

«Tecrit» te boğucu bir gecce
Beygiri bağlayan ölü
Sabaha kadar gıldıktır durduk
Sulu bir düzenin cezaevi gıldırtılı
Muammer, Metin, Ergin
Aynı yatağa sigdık.

Kimi deli kimi sarsak
Sevimli katiller arası dayım

Ertesi sabah koğuşlardayız
Kesmediler saçımız, tifo ignesini atlattık
Herkes bize can kadar yakın
Her aydın hapse girmeli;
Halkı tanımak, devleti görmek için
Yarısı suçluysa yarısı suçsuz
Köylüler işçiler arası dayım
Biyikhyiz Bafra içiyoruz
Muammer en usta Bafracımız, hiç söndürmüyorum
Fizikçimiz Metin Genc Osmanımız
En bayıksızımız; portakal yüzüllü devrimci
İçerlek gözlerinin arkasına saklamıyor
Gülerken ve de öfkelenirken
Fosforıyla esrar çeken
Neşeli dostlar arası dayım
Ali: Uzun boyu kusatıyor voleybol oyununda

Gene de buranın şampiyonuyuz
İrfan Uçara göre: her makina yapır
Biz istesek yaparız
Biçilir çelikten her biçak, silah dökmek kolay
Hilesiz bir Körögöl Bolu taraflarından
Hayvanları seven, insanlara küskün
Yumuşak katırlar arası dayım

Ulaş Bardaklı Erhan Yıldırım
İkisini ilk günler ayıramadım
Ulaş biraz daha canlı Erhan biraz daha ufak
Tuncay: billyük bir suyun durgunluguudur
Bir delik bulsa fışkıracak
Kurtuluş savası günlerinde
Bu çocuğa köprü uçurtacaksan

Yarım yaka sıfır pabuç
Yüzleri eskimiş bebeler: Dördüncü Koğuş

Münir Aktolga Münir Ramazan
Ataların yörtük ya da çerkes
At surtında yaylalardan indiler
Yüzündi yazdilar sana çeklik gözlerini gözler
Devrimciliğ: artık onu da kendin ekleyeceksin
Barış içinde birlikte yaşamağa abşık
Uyuz kediler yiğit fareler arası dayım

«Bigayrihakkına» yatiyor
«Kan dolmuş cigerlerine yargıcı bey»
Almanya'dan mektubu gelmiş
Suçsuz olduğunu söyleyiyor
Birol Ertugrul, —şaka bir yana—
Buraya en çok yakışanımız
Saçları usturaltı daha ilk günden
İşlek hala kokusuna karışan
Yemek kokuları arası dayım

Ibrahim -ki zeki olmasa çırkin olacak-
Yargılardık: özeleştirmeye yapmuyor bazan
Cezası: Bir tencere su getirmek koğuşun hela-
sından
Biz tahta kaşıklarla içeren suyu
Nasıl yakalandığını anlatıyor Mardin'de
Polis telsizinin yanlışlığı:
İzrar yerine Esrar suçundan.

Şenlik, cilve cümbüş bir yana
Demir parmaklık ve dört duvar arası dayım

Müfit r harfini yanlış söyleyorum
Ve bunu ekliyor büyüklerine
«Küçük Forum»unda avlumuzun
Her zaman sevimiñ bazan hırgın
Devrim yolunu tartışırken Kurtuluş Savasının

Haftada altı gün hapiste yatan
Çileli gardıyanlar arası dayım

Yusuf'a bir gül koparıyoruz
Birinci Koğuşun havuzundan
Gül: her zaman yerini bulan gürültülü bir çi-
çek
Umudun yağmuru, devrimin rengi, uçucu ve
berrak

Çakıyla kessem göğsümü akan
Devrimciliğim kâlin blekliyim hep söyleyiz
Üstümizde boydan boyan gök
Solarken ipek gibi bir Haziran bir Temmuz
Çocuklar sabırlı olun
Tutsakhıla Özgürlik arası dayım
Bağımlılık bağımsızlık arası dayım
Bugünün yarının arası dayım
Düzenle devrim arası dayım
Ovaya daglar arası dayım
Çiçekler, ormanlar, çahılar, kuşlar, kayalar...

Ergin GÜNÇE

pida. Borç isteyenek adam kal-
madı. Bu gün tüttüne çıktı. Ol-
madı. Dayanamadım ağrıya.
Herif bizi de atlattı. Evinin e-
naracaktı. Anlaştığınız yeri
tuşusus birisine vermiş. Konya-
h Mustafa da bir hafta hasta-
hanede yattı. Şimdi çıktı. Çıktı
ya veremmiş. İyileşmez, diyor-
lar...»

Gölova, İzmir'in Değirmendere
kasabasına bağlı ufak bir
dağ köyü. Selçuk'tan' gidilirse
dört beş saat çeker yaya. Cu-
maovaşından, yada Değirmen-
dere'sinden gidilirse, Çile köyü-
ne de gidiş arabaya gelinir. Çile
köyünden dağ yoluna vurulur.
Oradan iki - üç saat yürüdün

mü, birden ormanın içinde be-
lirverir.

Gölova köyünün alt ucunda
dört - beş delikanlı, üç kadın,
iki çocuk tüttün devgiriyor. Kan-
ter içinde kalmışlar. Delikanlı-
lar gömleklerini çıkarmışlar.
Güneşin altında yahn beden, o
çiziden bu çizide, o fidandan bu
fidana mekik dokuyorlar. Bir
tüttün fidesinin önce alt yapra-
ğımı, sonra üst yapraklarını ko-
parıyorlar. En uça üç yaprak
koyup ayrı bir fideyi yolluyorlar.
Sonra sepet doluyor. Getirip
çardan içine koyuyorlar dolu
sepeti. Ordan boşalam ahp gi-
diyorlar. Çardakta altmışik bir
koca, ondan biraz genç bir ka-

dın, hep diziyorlar gelen yap-
rakları.

Sarı, işiemeli Aydu posusunu
çekardı. Yüzünün terini sildi.
Dizi dizi iperdeki tüttün yap-
raklarını okşadı. Sonra birini
koparıp aldı işinden.

«Kari, ben bir sigara içeceğim.
İstersen sen de dinlen.» dedi.
Kopardığı tüttün yapragını uz-
attı. «Tüttün gergedede, ipte ku-
rur. Çoğu tüttünden anlamaz.
Tüttün ufagi, pamuçun irsi.
Bak bunlar altın gibi. En iyi tü-
ttün şu yeleclerde yetişir. Çok
ihac para verdiğim.»

«Ürün nasıl?» dedim. «Bu yıl
iyi diyorlar.»

«Ha işte. Yetiştiğen sensin,
iyi ayı. En aşağı onbes yol
eden gece bir yaprak. Ekinde,
dikimi, sulaması, derken bir sü-
ru ugraşma. Sonra dizesi, top-
laması baskısı bir ayri. Her bi-
ri bin zorluk. Gece «ündüz de-
meden çahırsın. Çoğunla co-
cuguña üstüne titresin. Tıccar
gelir, elinden carpıverir gider.
Hastahı, gübresi, ilaci, ayri
bir dert. Bir de kabba aluma-
si var. Bası deriz ona biz. Ma-
kinadan geçer. Her kabap ecli
altmış kilo gelir. Beş on kabap
yapabildim mi, piyasa da iyi ol-
du mu biraz borç ödersin. Ge-
çinmek kolay değil. Hile dırılık
düzenlik kurmak... Ama çok
toprağı olanlar, ağalar begler
milyon vurur. Bir de onlar fa-
yizdı, pamuğu duyu, eğitiydi
derken borçlarından daha neuz a-
şır katmerleniyorlar...»

TARLADA TÜTÜN DEVŞİRENLER
— Arası enlar olsunlarını sökürlüyor —

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eskiz ve program hazırlanır
Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar hızlılık
yürütülür.

Cağaloğlu Türkocap Cad. no 1, kat: 3
Telefon: 2766-00 - 2766-01, İstanbul

Parlamento

DİSİ

Muhalefet Üzerine

Macit GUNGÖR

7 Eylül ve 8 Eylül tarihli Akgam gazetelerinde çıkan Çetin Altan'ın yazıları hakkında bir çift söz söylemek gereklidir: kanaatinden. Tutumyla kendini zaten hareketin digna atmış olan Çetin Altan'ın yanlığının bir daha belirtmek lüzumsuz gibi görünebilir, fakat ortaya attığı fikir, eski ve geleceği de tehdit edebilecek bir tehlikenin kırımıza ışığını yakmaktadır. Bu bakımdan yazıları eleştirmek lüzumunu duydum.

Çetin Altan'ın 7 Eylül tarihinde, «parlamento dışı muhalefets» adı altında, parlamento çalışmalarının ve giderek sosyalist bir partinin lüzumunu inkar edilmektedir. Buna örnek olarak da Avrupa'da, özellikle Batı Alanya'da gelisen akım gösterilmektedir:

«Zaman zaman dünyanın en ieri ilkelere dahil parlamento, sosyal bütayeyi tatmin etmeyen bir tıkanıklığa düşebilir. Orneğin B. Altan toplantısının gitgide hırçınlaşmaya başlayan dinamik nüveleri, parlamentodaki bütün partileri aynı tutuculuğun torbası içine koymaya devam etmeyecektir. Parlamento dışı muhalefets» diye yeni bir akım yaratmaktadır. Bu yeni akımın simgesi A.P.O'dur.

«Bütün ilerici kuruluşları, ilerici dernekler ve hatta bazı işçi örgütleri A.P.O'dan yanamaktadırlar. Bu akımı güçlendirmektedirler.

«Türkiye'de faktörler çok değişik olmakla beraber, parlamento partilerine karşı genel bir güvensizlik bitti de hızla büyümektedir.

«Öyleyse, Türkiye'de de parlamento dışı bir muhalefet hızla serpilecektir.

«Eskiye:

— Hangi partidensin, sorusuna,

— Ekmek partisinden, diye cevap verildi.

— Şimdi aynı soruya, bugünkü

Sağdaki seviye

Türk Milleti, dağda sol hendeğe fazla yananızın kızıl öküze «Hoos» diye üngdire sallayan Hümen daydan, cephe moskof huddunu bekleyen Mehmetçik'e ve taraşa çapa sallayan Fatma Nine'ye kadar, bu ağlayışların içinde saklı haysiyetsizliği ibretle sezmektedir. Eğer Türk Milleti'nin eline bütün vatan sathına sesini yayacak bir mikrofon verecek olsa, emin olunuz, afa tutan ve ölen sanki Türk milletimiş havası veren bu Ho Amcalarla ve «HO», «HOslara milli ve mahalli bir espiriyle toptan ve kökten söyle cevap verir ve işi bitirir:

— Cüs! yeşen cüs!

ERGUN GÖZE
(Tercüman - 11.9.1969)

durumdan hoşnut olmayanlar: «P.D.M.'den diyebilirler.»

Ebir kere şurasını belirtmek isterim ki, anti-parlamentozm hiç de yeni bir akım değildir. Ta 1900'lerden beri bir takım «köyu» sosyalistler, hatta en gerici parlamentolaraya katılmayan gereğini anlayamamışlar ve sosyalist mücadeleyi en etkin şekilde yürütecek olan parti ve onu ayakta tutacak disiplini inkar etmişlerdir. Lenin, 1920 yılında bu gibilerin politik yanıklıklarını ispat etmiş ve buna eylemin «çocuk hastalığı» adını vermiştir. Simdi ise aynı temciciliği, anarşizm salışmasına az daha bulanmış olarak, hem de parti ve disiplin konusunun en kritik sahaya ulaştığı su sıralarda, hem de parti içinde çalışmanın ve oportunist unsurları mücadele etmenin en gerekli olduğunu

da önlüme konuaktadır. Bugün TİP'te tüm oportunistlere karga devrimci bir mücadele verilmektedir. Fakat bu mücadelenin amacı, bozulan parti disiplinini yeniden ve daha sağlam kurmak ve emekçi halkın birincilik partisi TİP'i oportunistlerin elinden kurtarıp sosyalizm etkin mücadelede örgütü haline getirmektir. Bir Türk sosyalistinin vazifesi bu mücadeleyi vermek, fakat oportunist ve parlementeristlere karga savurken, katiyen aşırıya kaçmamak, parti ile parlamento faaliyetini inkar etmemektir.

Yazida bir partinin seçimlere girmesinin büyük mali imkanları gerektiği ve bu mali imkanlar sağlanırken partinin yola olduğu ileri sürülmektedir. Ya «P.D.M.» metodlarını uygulamak için gerekli mali destek nereden sağlanacak? Ayrıca parti için ileri sürülen iddia da tutarsızdır. TİP, emekçi savuçlarının dayanışması ve her türlü imkansızlıklarla mücadeleleri sayesinde kurulup güçlenmiştir. Ve bugün yozlaşmış olan, TİP'in tabanı değil, yöneticisi kılığıdır.

Bu gibi sapmalara başvurmak, işin kolayına kaçmak olur, gerekli bir mücadelenin so-

KERİM BEYAZIT SEÇİM İÇİN VEDA

PARTİSİ VERDİ

Musa Demir Kırklareli'ye gelenlerde Kerim Beyazit, 50 kişilik bir parti vardı. Bu partinin ilk başkanı wasıda, Birinci lu Beyazit'in seçim turundan ökunedeo ev ve oy sayısına verdildi bir veda partisi 31. Birinci lu partisi müdürü sona altından gönderildi: Zira Beyazit bu sözleşmeleri müzeye bırakmış erinden sırf tıpkı için klibe getirmisti. Kolay menzili gizli esti. Tülide Beyazit'in ev sahibi etti bu partide dosyalarına yerleştirildi pazar. «Kocam CHP'lin Ağrı milletve-

ki adayı. Onun için de yakında seçim bölgebine gidecek. Fakat ben ona millerkeşliğinden oynde şansı da kazanamam tercih ettim.» Eski DP lu geleneklerden Osman Kavaklıoğlu'nun reşeti olan Tülin poliklinik adı çok sevmi dikkindi. Ceyzon eşitliğine sevgi olan ve beş köy sahibi Kerim Beyazit da politikada çok hazırlı ligili idi ama, CHP lu geleneklerin tekniklerine fâda karşı koymamış ve bu millerkeşliğinin teknikliğini bilmiyordu.

İSTE BIR MILLİ BURJUVA!: Milli Demokratik Devrimci'lere duyurulur... İşte köktüne kadar, sapına kadar milli bir burjuva! Allah nazardan saklasın. Eşi bile milli burjuva! Evvela CHP Ağrı milletvekili adayı! Sonra Ceyzon asireti reisi ve beş köy sahibi. Sonra ticarette uğraşır. Bulunmaz Hint kuması...

(BERKER EVİRGEN)

tandırmış cebinde böyle bir telefon listesi bulunmamış ve gece gündüz her fırsatla bu numaralara şikayetler bildirilmeli dir.

Hele bu ikinci yazda Çetin Altan lycice sapıp, garsonları ve şoförleri bu akımın tabii öncüsü ilan ederek bir de ideolojik çırpmaya saplamıştır. Bütün bu saçılım fikirler, sosyalist hareketi ancak kıskırıştır. Bunu bittin devrimcilerin anlayıp bu akımı anında mahkum etmeleri ve yayıp hareket işin tehlike olmasını önlemeleri gereklidir.

Komutanlar ne buyurur!

Oysa, salon subayı olmayan bu çocuğa emekliye sürükleyen sebepler, Kırıkkale 61'inci Alay Komutanı iken Ankara'dan gelmekte olan er tayınlarını birbir tartıtmak, gramaj eksikliği ile göstermesi, yahut ev ile Alay arasında yürüyerek gidip gelmesi; veya yahut da bir manevra kritiğinden sonra tebrik edilmesine rağmen içilen çay bardağının garson yerine kendisine uzatılmasını alırmayarak put gibi durması gibi, itatsızlığa örnek sebeplerdi ki, genellikle terfi ettiirilmemiği zaman ordu mensubundan gelen teessür telgrafları, yükselebilen bir adama gönderilen dalkavukluk telgraflarının bin misli olduğunu bana yeğenim anlatmıştır.

NECDET KURDAKUL
(Dünya - 8.9.1969)

Ümetçi - Komando mücadele!

Son zamanlarda bazı kimseler söyle bir dedikodu yarmakta fayda göründüremiş: «Ş. Eyyü ve Buglun, MHP'sini ve komandoları destekliyor. Onlardan yansır.»

— M.H.P. İslamei bir teşkilat değil. Binaenaleyh şahsına ve müllesesine yaban-

cadir.

Komandolara gelince, son MTTB seçimlerinde onların müstümam üniversiteli kardeşlerimize nasıl ve neler söyleyerek saldırdıklarını gördük. Kamplarda beş vakıt namaz kılınır söyleyen komandolar bunlar mı? Geçen efendiler geçin!. Kendinizi çok açık göz bizi pek safdımlı zannettiniz.

MHP, nasyonal sosyalist temayili, bazan ırkçılığa kadar varan bir kavmiyet asabiyetine sahip, militarist, «Bozkurtçu, Başbuğcu» bir doktrine sahiptir.

MEHMET SEVKET EYYÜ
(Bugün - 12.9.1969)